உ
முருகக் கடவுள் துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம்

பதிவுரையுடன் கூடிய

2-வது—சிலேடை வெண்பா
3-வது—திரிபந்தாதி
4-வது—யமகவந்தாதி

(இரண்டாம் பகுதி)

திருச்செந்தூர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான
வெளியீடு

ஓம் முருகா

4-வது யமக அந்தாதி

முன்னுரை

வெண்பா

அமரர்களும் போற்றயில்வேல் அண்ணலின் செந்தூர்
யமகஅந்தா திப்பாட் டிசைப்போர்—குமர
குருபரற்கா ளாவார் குலவுகல்விப் பேறு
மருவியன்ப ராவார் மகிழ்ந்து.

சந்தனவெற்பு என்று கூறப்பெறும் பொதிகை, தமிழ்மொழி வளர்வதற்கு இடமானதுபோன்று, சந்தன சலம் என்னும் திருச்செந்தூரும் தமிழ்ப்பெருக்கையுடைய தென்றால் மிகையாகாது. இதுவரை எத்தனையோ பெரும் புலவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்த சிறப்புடையது.

கற்பனைக் களஞ்சியமென்று பாராட்டப்பெறும், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், தமது இலக்கண ஆசிரியரான வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான் கருத்துப்படி, அவரிடம் அழுக்காறுகொண்ட புலவன் ஒருவனை, அடக்கிக் குருநாதருக்கு அடிமையாகச் செய்யும்பொருட்டுச் செந்தில் நிரோட்டம் என்ற முப்பது பாடல் கொண்ட அந்தாதி நூல் பாடி வெற்றி கொண்டார் என்பதும், அத்தலம் திருச்செந்தூரே என்பதும் யாவருமறிவர். இந் நூற் பாடல்கள் உதடுகள் ஒட்டுதலற்ற தன்மையிலமைந்தவை ஆகவேதான் நிரோட்டம் எனப் பெயர்பெற்றது.

திருவருணையில், வில்லிப்புத்தூராரிடம் வாதில் வெல்லும் பொருட்டு அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பாடிய கந்தரந்தாதி இந்நூலைப்போன்ற யமகப் பாடலேயாம். யம-கம் என்றால் யமனைத் தலையில் உடையது என்று

கூறுவர். ஏனெனில், ஒவ்வொரு கவியிலும் முதல் இரண்டு சீர்களை ஒரே விதமான வரிவடிவிலமைந்து பொருள் திரித்துக்கொள்ளப்படும் இயல்பிலமைந்திருப்பதால் அதன் வன்மை நோக்கி அப்பெயரமைந்தது போலும். இத்தகைய சித்திரக் கவிகள் பாடுவது எளிதானதன்று. பாடும் புலவர்கள் சுலபமாகப் பாடிவிட்டாலும், படிக்கும் அன்பர்கள் பொருளறியாமல் பெரிதும் இடர்ப்படுவர். ஆகவே பொருள் பிரித்து விளக்கமான உரை இந்நூலுக்கு எழுதிப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர், வண்ணச்சரபம் அருள்மிகு தண்டபாணி சுவாமிகளாவர். முருகன் திருவருளின்படி பதினாறு பிரபந்தம் பாடத்தொடங்கிய வரிசையில் இது நான்காவதாக உள்ளது. மூன்றாவது திரிபந்தாதி முடித்து இந்த யமக அந்தாதி பாடச் சற்றுத் தயங்கியிருந்தனர். அன்றிரவு செந்திலாதிபன் இவரது கனவில் தோன்றினர். ஏன் மயக்கம்? யமக அந்தாதியாகவே பாடுக. உன் மனதில் [illegible] காட்டும் என்றார் என்று இவர் [illegible] இவரே பாடிய குருபரத்துவம் கூறுகிறது. [illegible]

[illegible]

[illegible]

சை-சௌ" என்ற நான்கும் மோனை. அப்படியே மற்றவற்றுக்கும் கொள்க. இவ்வியல்பு ஆசிரியர் மூலமறிவது எளிதாகும்.

நான்கடியும் முதற்றொடர்பில் ஒரேவிதமாயமைந்த காரணம் பற்றி நான்காவது வரிசையில் யமக அந்தாதியென்ற இதை அமைத்திருப்பது சிந்திக்கற்குரியது. இதைப்படித்துப் பாட்டினியல்பையும் பொருளின் அமைப்பையும், யமகத்திலும் இனிய நடையையும் மனத்தின் திடத்தையும், தெய்வத் திருவருட்டுணையையும் காணலாம். மிக எளிய பாட்டையே படித்து மகிழ்பவர்கட்கு இந்நூல் மலைவு தருவது இயல்பு. கருத்தாழமும், சிந்தனைக்கிடமும், இல்லாத வெறும் வெண்மையான பாடல்களில் சுவை என்ன இருக்கிறது? எதையும் நுணுகி ஆராய்பவர்கட்கே அந்த அரிய சாதனை மூலம் பெரிய பொருள் கிடைக்கும். அத்தகைய பெருஞ் சாதனையைக் கிடைத்ததுதானே விஞ்ஞானம், புகைவண்டி, உத்தூர்தி வானவிமானம், சந்திரமண்டலம் வரை செல்லத் தூண்டுவது ஆராய்ச்சியின் பலன் அல்லவா?

அதுபோல, சந்தி, திரிபுச் சொற்களின் நயம், இருபொருள் தருவதான சிலேடைச் சொற்கள், [illegible]

[illegible]

அவற்றைப், பனை ஓலையேட்டில் ஒரே தடவையிற் பாடி எழுதுவதும், தியான செபவழிபாடுகளை யியற்றுதல், பல தலசேவை ஆதிய வகையில் வாழ்ந்தனர். திருவள்ளுவர் பாடிய திருக்குறள் நடையில் "மநுநெறித் திருநூல்" நூற்றுமுப்பது அதிகாரத்தில் பல கருத்தைக் கூறினர். தமிழ் மொழியில் மொழி முதலில் வராத அக்கரங்களையும் உயிரொடு புணர்த்தி ஒவ்வோரெழுத்துக்கு ஒரு குறட்பா வீதம் 216 குறள் வருக்கக்குறள் என்ற பெயரிலியற்றினர். ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் போன்ற நீதி நூல்களிலும்கூடக் கூருத சிறப்புடையது இந்நூல் என்னலாம்.

அறுவகை யிலக்கணம் என்பதொன்று. எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐந்திலக்கணங்களையும் கற்றுவரும் புலமைக்குரிய இலக்கணமே ஆருவதாம். முதலில் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தின் இயல்பு கூறுகின்ருர். தமிழ் எண்கள் உருமாறி, ஏன் இல்லாமலே மறைந்துவரும் இக்காலத்தில் அதை விளக்க உறுதுணையாகும். இந்த வகையில் தமிழ்ப்புலமையும் தவச்சிறப்பும் அமைந்த தண்டபாணி சுவாமிகள் பலதலம் சென்று பனுவல்களியற்றித் திருவாமாத்தூர் என்ற சிவதலத்தில் தங்கியிருந்து ஞானசமாதியுற்றனர்.

இந்நூல் வரிசைப்பட பதிப்பாகி வருகிற தொடர்பில் திருச்செந்தூர் தேவத்தான வெளியீடாக வருகிறது. முருகன் அன்பர்கட்குப் பெரிதும் பலனுடையது. தேவத்தான அறங்காவலர்கட்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் நன்றியுடையது.

வணக்கம்

இங்ஙனம்,

திருவாமாத்தூர்
விழுப்புரம் P.O.

தி. செ. முருகதாச ஐயா,
கௌமார மடாலயம்

உ

முருகன் துணை

4வது - யமக அந்தாதி

பாட்டும் பொருளும்

காப்பு - கட்டளைக் கலித்துறை

கந்த னியமக வந்தாதி மார்பணி கைக்கொளச்சி
கந்த னியமக வந்தா திமதக் களிறுகொள்வார்
கந்த னியமக வந்தாதி யாடமர்க் காரன்செந்திற்
கந்த னியமக வந்தாதிக் காவல் கணபதியே.

இ—ள்

கந்த-மணத்துக்கு
நியம-இடமாக
க(வ்)வு-பொருந்தியும்
அம்-அழகுடையதுமாகி
தாதி - பூந்துகளோடுடைய மாலைகள் உடையவர்
மார்பு-தன்மார்பில்
அணி-அணிசெய்வதாய்
கைக்கொள்-கையிற்றுங்கிய
அச்சி-வேலாகிய தாயால்
கந்தன்-ஒன்றுக்கப்பட்ட வடிவினன்
இயம்-ஒலியை
அக-உள்ளிற்கொண்ட
அந்து-பாதச்சிலம்பணிந்த
ஆதி-முதற்பொருளானவன்
மதக்களிறு-மதமுடைய அயிராவணம் என்ற யானையை
கொள்வார்-வாகனமாக வுடைய சிவனது
கந்து-பற்றுக்குரியவன்
அல்-இருள்போதில்
நியம-இணக்கமாக
கவந்தஆதி-குறையுடலும் பேயினமும்
ஆடு-ஆடிமகிழும்படி செய்யும்
அமர்க்காரன்-போர்க்களமுடையவன்
செந்தில்-திருச்செந்தூரினையுடைய
கந்தன்-கந்தக்கடவுளாவர் (அவரது)
யமக-யமகமென்ற சிறப்புள்ள
அந்தாதி-நூறுபாடலுடைய இந்நூற்கு
காவல்-துணையிருப்பது
கணபதியே-விநாயகப் பெருமானேயாகும்
எ, று.

நூல்

சீரனந் தந்தரும் பூவார் கமலம் செழுங்கயல்வெண்
சீரனந் தந்தரும் வாவிகள் சூழ்செந்திற் சேய்தெளிசொற்
சீரனந் தந்தரும் வாழப் புரியுந் திறன்முதலாம்
சீரனந் தந்தரும் பாக்கைத்து ளார்க்குத் தினம்நல்குமே

இ-ள்

சீர்-சிறப்பமைந்த
அனம்-அனங்களும்
தந்து-நூல்சேர்ந்ததண்டில் அரும்-அருமையாக மலர்ந்த
பூ ஆர்-பூக்களையுடைய
கமலம்-தாமரைகளும்
செழும்-வளமான
கயல்-மீன் இனங்களும்
வெண்-வெண்ணிறமான
சீர-பால்போன்ற
நந்தம்-சங்குகளும், சேர்ந்து
தரும்- அழகைத்தருகின்ற
வாவிகள்-குளங்கள்
சூழ்-சூழப்பெற்றுள்ள
செந்திற்சேய்-திருச்செந்தூர்ப் பெருமான்
தெளி-பாசமகன்ற ஞான விளக்கத்தை
சொல்-உபதேசமொழியால் உதவுகின்ற
சீரன்-சிறப்பினையுடையவர்
நந்து-கெடுதலுடைய
அந்தரும்-கீழ்மக்களும்
வாழ-இன்பம் அடையும்படி
புரியும்- அருளவல்ல
திறன்முதலாம்-மேன்மை முதலிய
சீர் அனந்தம்-பல நன்மைகளை
தரும்-கொடுக்கவல்ல
பா-தெய்வீகப் பாடலாகிய அருட்செல்வத்தை
கைத்து-தமது கையகத்தே
உளார்க்கு-உடையஅன்பர்கட்கு
தினம்-நாடோறும்
நல்கும்-(தனது அருளை) உதவியருள்வான்
ஏ. று. அ. அசை 1

தினமா தரிக்கு மொழியால் உருகித் திகைத்துவருந்
தினமா தரிக்குந் ததியிது காண்செந்திற் செல்வபுல்லைத்
தினமா தரிக்கும் பிரானுக்கும் நாடொறுஞ் செங்கரத்தேந்
தினமா தரிக்கும் புதல்வா கலாபச் சிகண்டியனே

இ-ள்

தினம்-நாள்தோறும்
மாதர்-பெண்களது
இக்கு-கருப்பஞ்சாறு போன்ற
மொழியால்-இனியமொழிகளால்
உருகி-மனம்தளர்ந்து
திகைத்து-செய்வதறியாமல்
வருந்தினம்-துன்படைந்துள்ளோம்
ஆதரிக்கும்-காக்கத்தக்க
ததி-சமயம்
இதுகாண்-இதுவேயாகும்
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
செல்வ-செல்வமான முருகப்பெருமானே!
புல்லை-பசும்புல்லை
தின்-உண்டுவாழ்கின்ற
அம்-அழகிய
ஆ-இடபத்தை
தரிக்கும்-கொடியாகக் கொண்டுள்ள
பிரானுக்கும்-சிவபிரானுக்கும்
நடொறும்-எப்பொழுதும்
செம்கரத்து-(உமது) அழகிய கையில்
ஏந்தின்-வேலாகத்தாங்கப் பெற்ற
மாதரிக்கும்-(தாயான) உமைக்கும்
புதல்வா-குமாரனானவரே!
கலாப-தோகைச்சிறப்புடைய
சிகண்டியனே-மயிலை வாகனமாகஉள்ள கடவுளே

"செங்கரத்து ஏந்தின" என்ற இடத்தில் குழந்தையாகக் கொண்ட எனக் கொள்ளலாமாயினும் அது ஏக தேசமாம், 'நாடொறும்' என்ற சிறப்புப் பற்றி வேலை உரையிற் கொள்ளலாயிற்று. 2

சிகண்டியன், சேவலன், செந்தூரன் பைங்கிளி செப்பிடுமா
சிகண்டியங் கும்புயத் தேற்றிவைத் தோன்கொலை செய்விடம்வா
சிகண்டி யருளும் புதல்வன்வெண் ணீற்றைச் சிறப்புறப்பூ
சிகண்டி யணிந்து தவம்புரி வார்எண்ணில் சித்தர்களே

இ-ள்

சிகண்டியன்-வாகனமாக மயிலை உடையவர்
சேவலன்-கொடியாகச் சேவலை உடையவர்
வாசி-தங்குதற்கிடமான
கண்டி-கழுத்தினரான சிவபெருமான்
அருளும்-உதவிய

செந்தூரன்–திருச்செந்தூரை இடமாகப் பெற்றவர்
பைங்கிளி–அருணகிரி நாதரான கிளி
செப்பிடும்–திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஆசி–துதிப்பாடல்களை
கண்டு–ஏற்று
இயங்கும்–பிரகாசிக்கின்ற
புயத்து–தனது தோளிடத்து
வைத்தோன்–அமரச் செய்தவர்
கொலைசெய்–உயிருக்கு ஊறு செய்வதான
விடம்–ஆலகால விடம்
புதல்வன்–குமாரக்கடவுள் (அவரது)
வெண்ணீற்றை–திருநீற்றினை
சிறப்புற–நன்றாக
பூசி–அணிந்தும்
கண்டி–உருத்திராக்கத்தை
அணிந்து–மாலையாகப் பூண்டும்
தவம்புரிவார்–தவமியற்றுபவர்கள்
எண்ணில்–அளவற்ற
சித்தர்கள்–சித்தர் கூட்டங்கள்
ஏ. று. ஏ. அசை

அருணகிரிநாதர் பாடலின் அருமை காரணமாக அவரைக் கிளியாக்கித் தன் தோளில் முருகன் அணிந்தான் என்று கொள்க.

சித்தத் தருக்குடை யார்மனை வாயிலிற் சென்றுடல்கூ
சித்தத் தருக்கு நிகராகி னேன்,பன்றித் திண்மருப்பொ
சித்தத் தருக்குநல் குங்கரத் தாய்,திருச் செந்திலில்வ
சித்தத் தருக்குணர் வார்பணி நாடொறுஞ் செய்யச்செய்யே

இ–ள்

சித்த–மனத்தினிடத்து
தருக்கு–ஆணவத்தை
உடையார்–கொண்டவர்களது
மனைவாயிலில்–வீட்டு முகப்பில்
சென்று–போய்நின்று
உடல்கூசி–சரீரம்குறுகி
அத்தருக்கு–தந்தையான சிவனுக்கு
நல்கும்–உதவிய
கரத்தாய்–திருக்கையினரே
திரு–சிறப்புமிக்க
செந்திலில்–திருச்செந்தூரில்
வசித்து–தங்கியிருந்து

தத்தருக்கு—இரப்பவர்கஞக்கு
நிகர் ஆகினேன்—ஒப்பானேன் (அத்தகைய அடியேனை)
பன்றி-பன்றியின்
திண்—வலிமையான
மருப்பு—பல்லின் கொம்பை
ஒசித்து—பிடுங்கி வந்து
அ(ர்)த்த—பொருட்செறிவுடையருக்கு—வேதங்களை
உணர்வார்—கற்றறிந்த மேலவரது
பணி—ஏவற்றொண்டுகளை
நாள்தொறும்—தினமும்
செய்ய—நான் செய்யுமாறு
செய்—திருவருள் புரிவீராக
ஏ. அசை

திருமாலின் வராக அவதாரத்தில், இறைவன் சொற்படி முருகன் சென்று, அதன் பற்கொம்பை எடுத்து வந்து உதவினர் என்பது வரலாறு. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்திற் காண்க. 4

செய்ய கவிப்புல வர்க்கருள் வாய்!கன்னல் செந்நெல்அருச்
செய்ய கவிப்புல வம்பொலி சீர்திகழ் செந்திலில்வாழ்
செய்ய கவிப்புல வம்போதி கொள்ளிற் சினந்தடங்கச்
செய்ய கவிப்புல வர்ப்புரந் தாய்!மெய்ச் சிரத்தைநல்கே

இ-ள்

செய்ய-செம்மையான
கவி-கவிகளைப்பாடுகின்ற
புலவர்க்கு—கவிஞர்களுக்கு
அருள்வாய்-கருணை செய்பவரே
கன்னல்—கரும்பும்
செந்நெல்-சிறந்த நெற்பயிரும்
அரு-என்றும் நீங்காத
செய்ய-வயல்களிடத்து
கவி-நிறைந்துள்ள
புலவு—சேற்று மணமும்,
கவு-உள்ளத்தைக் கவ்வியுள்ள
இ—இந்த
புல-ஐந்து புலன்களும்
வம்பு-வீம்புகொண்டு
ஒதிகொள்ளில்—போரிடும்போது
சினந்து—நீர் அவற்றைக் கோபித்து
அடங்க-செயலறும்படியும்
செய்-என்வசமாகவும் செய்வீராக!

அம்பு—நீர்பாய்கின்ற ஒலி—ஓசையும்
சீர்திகழ்-சிறப்பாக விளங்குகின்ற
செந்திலில்-திருச்செந்தூரில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
செம்பு-சிவந்த மேனியுடையவரே
அகவி—தன்னிடம் வரச் செய்து
புலவர்-தேவர்களை
புரந்தாய்—காத்தருளியவரே
மெய்-உண்மையான
சிரத்தை—உபாசனை முயற்சியை
நல்கு-கொடுத்தருள்வீராக.
ஏ. ஏ. அசை

புலன்கள் விம்பு செய்தல், "ஓரவொட்டார்" எனவரும் கந்தரலங்காரப்பாட்டினை நோக்குக. 5

சிரத்தைய வாவி அருகிற்செய் தார்புணர் சேந்த!வெளவச்
சிரந்தைய வாவிய வாறளித் தாய்!செந்திற் சேருப் அறு
சிரத்தைய வாவிய செந்தகர்ச் சேவக! சிங்கன்அஞ்சச்
சிரத்தைய வாவியற் பாடல்கொண் டீந்தருள் செம்புகமே

இ—ள்

சிரத்தை-ஆலோல ஒலியை
அவ்—புனத்தினிடம் உள்ள
வாவி அருகில்—நீர் நிலையின் பக்கம்
செய்தார்-செய்த வள்ளி நாயகியாரை
புணர்-திருமணம்பூண்ட
சேந்த-முருகப்பெருமானே
வெளவ-உம்மையடைய விரும்பிய
சிரந்தை—ஆன்மாக்களை
அவா விய வாறு-விரும்பிய படி
அளித்தாய்-கொடுத் தருளியவரே!
வாவிய-தாவிச்சென்ற
செம்-செந்நிறமான
தகர்—ஆட்டுக்கடாவைச் செலுத்திய
சேவக-வீரமுடையவரே!
சிங்கன்-சிங்கமுகத்து அசுரன்
அஞ்ச—பயமுறும்படி
சிரத்து-கோபித்து அதட்டிய
ஐயவா-அழகிய தலைவரே!
இயல்-இயற்றமிழாலான
பாடல்-எனது துதிப் பாடல்களை
கொண்டு-ஏற்றருளி

செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
சேரும்-கோயில்கொண்டு
அறுசிரத்து-ஆறாகிய
திருமுகமுடைய
ஐய-பெருமானே!
ஈந்தருள்-கொடுத்து
உதவவேண்டும்
செம்-சிறப்பான
புகழ்-மேம்பாடுகளை
எல்லாம்
எ. று. ஏ. அசை 6

செம்புக ரானனத் தான்றுணை யாங்குக தெர்ப்பயினற்
செம்புக ரானப் புரிந்தான் மருக! சிவன்விழியிற்
செம்புக ரானல் லுருக்கொண்டு ளாய்! திருச் செந்திலெந்தாய்
செம்புக ராவதொக் குஞ்சிந்தை யேனைத் திருத்துதியே

இ-ள்

செம்-சிறப்பான
புகர்-புள்ளிகளைக்கொண்ட
ஆனனத்தான்-யானைமுகக்
கணபதிக்கு
துணை ஆம்-தம்பியாகிய
குக-குகக்கடவுளே
தெர்ப்பையினல்-தருப்பை
புல்லால்
செம்புகர்-விளக்கமான
சுக்கிரனது
ஆன-கண்கெடும்படி
புரிந்தான்-செய்த திரு
மாலின்
மருக மருகரே
சிவன்-சிவபிரானுடைய
விழியில்-நெற்றிக்கண்ணில்
செம்-செந்நிறமாய்உதித்த
புகரா-தீப்பொறியின்
வழியாக
நல்-அழகினையுடைய
உரு-திருஉருவத்தை
கொண்டுள்ளாய்-ஏற்ற
வரே!
திரு-தெய்வத்தன்மையான
செந்தில்-திருச்செந்
தூரிடமுள்ள
எந்தாய்-எமதுதந்தையே!
செம்பு-தாமிரமானது
கரு-கருமையானகளிம்பை
ஆனது-பெற்றதனை
ஒக்கும்-ஒப்பான
கசடமைந்த
சிந்தையேனை-மனத்த
ஞன என்னை
திருத்துதி-நல்ல பண்புடை
யவனுக அருள்புரிவீராக
எ. று. ஏ. அசை

குறிப்பு: வாமனவதாரத்தில் திருமால் மாபலியிடம் தானம் வாங்கும் சமயம் நீர்க்கமண்டல வாயிலை வண்டுருவாகி சுக்கிரன் அடைத்தான். தருப்பைப் புல் ஒன்றால் வாயிலைக் குத்தினர் மால். கண்ணிற் பட்டு ஒருகண் குருடாயினன் சுக்கிரன் என்பது வரலாறு. 7

திருத்து திக்கையர் வெருண்டேகு மாறு செலுத்துவதாம்
திருத்து திக்கையன் றன்னோ டிகலும் சிறுவ!கஞ்சத்
திருத்து திக்கைய மருக செந்தூர்க்குக! செஞ்சொலன்பர்
திருத்து திக்கை யறிவினர்முற் போந்துயர் தீர்த்தருளே.

இ—ள்.

திருத்து—நிலைத்துள்ள
திக்கு·எட்டுத்திசைக்காவலரான
ஐயர்-இந்திரன் முதலியோர்
வெருண்டு-அச்சமுற்று
ஏகுமாறு·ஓடிஒளியும்படி
செலுத்துவதாம்-ஆணை செலுத்திய
திரு-வரத்தினையுடைய
துதிக்கையவன்-யானைமுகத்தாருகனை
தன்னோடு—அசுரனுடன்
இகலும்—போர்புரிந்த
சிறுவ-குமாரக்கடவுளே!
கஞ்ச-தாமரைப்பூவுடைய
திரு—இலக்குமிதேவி
துதி—பாராட்டுகின்ற
கைய—அலங்காரமுடைய
மருக-மருகரே!
செந்தூர்-திருச்செந்தூரினையுடைய
குக-குகக்கடவுளே
செம்-செம்மையான
சொல்-சொற்களமைய
அன்பர்-அன்பர்கள் பாடுகின்ற
திரு—தெய்வீகமான
துதி·தோத்திரப்பாடல்களை
கை-வெறுக்கின்ற
அறிவினர்முன்·மூடர்களிடத்தில்
போம்·பொருளை விரும்பி ஏகும்
துயர்·வருத்தத்தை
தீர்த்து—அறச்செய்து
அருள்·திருவருள்புரிவீராக
ஏ. று. ஏ-அசை

தீரத் தனத்தத்தை பாடிப் புனையும் திருப்புகழ்ச்சேய்
தீரத் தனத்தத்தை நீக்கவல் லான்;திருச் செந்திற்சிந்து
தீரத் தனத்தத் தயிலணிந் தோன்பதந் தேடிவருந்
தீரத் தனத்தத்தை வேதன்செய் முத்தொழில் தீயனவே

இ—ள்

தீரத்தன—தவத்தின் வலிமைமிக்க
தத்தை—கிளியான அருணகிரிநாதர்
பாடி-திருவாய் மலர்ந்து
புனையும்-அணியப்பெற்ற
திருப்புகழ்-சந்தக்கவிகளை யுடைய
சேய்-முருகக் கடவுள்
தீர-முழுவதும்
தன-செல்வம் இன்மை காரணமாக
தத்தை—வரும்துன்பத்தை
நீக்க-நீங்கச்செய்ய
வல்லான்—வல்ல கடவுளாவர்
திருச்செந்தில்—திருச்செந் தூரில் உள்ள
சிந்து—கடலின்
தீரத்தன்-கரைக்கோயி லுடையவன்
அத்தத்து-கையினிடம்
அயில்-வேலாயுதத்தை
அணிந்தோன்-தரித் துள்ளவர்
பதம்-அப்பெருமான் திருவடியை
தேடி-அடையவிரும்பி
வருந்தீர்-தவஞ்செய்யா தவர்களே
அத்தன்-சிவனும்
நத்தத்து-சங்கணிந்த
ஐ-திருமாலும்
வேதன்—பிரமனும்ஆகிய இவர்கள்
செய்- புரிகின்ற
முத்தொழில்-அழித்தல், காத்தல், படைத்தலான முச்செயலும்
தீயன-துன்பத்தைத் தருவனவே
எ. று. ஏ. அசை

எனவே-முத்தொழிலும் எய்தாவாறு தவம் செய்க, என்றதாம் 9

தீயன்ன வாகலி மிக்குடை யேன்,வெஞ் சினப்பிணியைத்
தீயன்ன வாகவ வீரருள் ளாய்!திருச் செந்திலெந்தாய்!
தீயன்ன வாகத்த வேலாயு தம்புனை திண்புயமூர்த்
தீயன்ன வாகனற் கஞ்சாத வாழ்வருள் சிக்கறுத்தே

இ-ள்

தீயன்-மிகக்கொடியவன்
அவா-ஆசைகளையும்
கலி-வறுமையையும்
மிக்கு-மிகுதியாக
உடையேன்-பெற்றுள்
ளவன்
வெம்-வெம்மையுடைய
சினம்-கோபமென்ற
பிணியை நோயினை
தீயன்-போக்காதவன்
ஆயினும்
நவ-ஒன்பதாகிய
ஆகவவீரர்-போர்வீரர்களை
உள்ளாய்-துணைவரா
யுடையவரே
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
எந்தாய்-எமது தந்தையே!
தீ அன்ன-நெருப்பை ஒத்த

ஆகத்த-திருமேனி
யுடையவரே
வேலாயுதம்-வேற்
படையை
புனை-தரித்திருக்கின்ற
திண்புய-வலிய தோள்
களையுடைய
மூர்த்தி-முருகக் கடவுளே
அன்ன-அன்னப்பறவை
யின்
வாகனற்கு-வாகனமுடைய
பிரமனுக்கு
அஞ்சாத-பயப்படாத
வாழ்வு-முத்திப்பேற்றை
அருள்-திருவருள்புரிவீ
ராக!
சிக்கு-வினையின் பிணிப்பை
அறுத்து-அறவே இல்லா
மல் செய்து
எ. று. ஏ. அசை 10

சிக்கன கங்களைச் சற்றுஞ்செய் யேன்புதுச் செல்வரைக்கெஞ்
சிக்கன கந்தரல் வேண்டிநிற் பேன்நின் திருப்புகழ்பே
சிக்கன கந்தொறுஞ் சென்றிறைஞ் சேன்,எழிற் செந்திலைதே
சிக்கன கந்தைகொண் டேன்,எனை ஆண்டருள் சீக்கிரமே.

இ—ள்.

சிக்கன்-வினைப்பந்த
முடையவன்
அகம்-ஆணவமாகிய
வற்றை
களை-நீக்கும் தவத்தை
சற்றும்-சிறிதளவும்கூட

சென்று-போய்
இறைஞ்சேன்-வணங்கா
தவன்
எழில்-அழகுமிக்க
செந்திலை-திருச்செந்
தூரில் வந்து

செய்யேன்—செய்யாதவன்
புதுச்செல்வரை-புதுப்பண
முடையவரை
கெஞ்சி—நயமொழிகூறி
கனகம்—பொருளை
தரல்வேண்டி-கொடுக்க
விரும்பி
நிற்பேன்-அவர் முன்
காத்திருப்பேன்
நின்—தேவரீருடைய
திருப்புகழ்—பெருமைகளை
பேசி—துதித்துக்கொண்டு
கல்நகம்தொறும்-மலைக்
கோவில்கள் எங்கும்
தேசிக்கன்—அன்பு
செய்யாதவன்
அகந்தை-எல்லாமறிந்தது
போன்ற இறுமாப்பை
கொண்டேன்—மிகவு
முடையேன்
எனை-அத்தகைய
அடியேனை
ஆண்டு-கருணையால்ஏற்று
அருள்—திருவருள் புரிய
வேண்டும்
சீக்கிரமே-அதிவிரைவாக
எ. று. 11

சீக்கிர கந்தனக் கேயுழைத் தெய்த்துவிண் சேரொன்பதாம்
சீக்கிர கந்தம் இகல்காட்ட நொந்தனன் செஞ்சிகிமேல்
சீக்கிர கந்தம் பதியாகி வந்தருள் செந்நிணவேற்
சீக்கிர கந்த,செந் தூர்முரு காதொண்டர் சித்தத்தனே

இ—ள்.

சீ—அறிஞர் இகழும்படி
கிரகம்தனக்கே-இல்வாழ்க்
கைக்கே
உழைத்து-பாடுபட்டு
எய்த்து—தளர்ச்சியுற்று
விண்சேர்—ஆகாயத்
தமைந்த
ஒன்பதாம்-ஒன்பது உருவி
லுள்ள
சீ—ஒளிமிக்க
கிரகம்-கோள்கள்
தம்இகல்—நமக்குள்ள
வலிமையை
சிகிமேல்—மயில்வாகனத்
தின் மீது
சீக்கிரகம்-அதிவிரைவாக
தம்பதியாகி-தேவிமாருடன்
வந்தருள்-வந்தருள
வேண்டும்
செம்—செந்நிறமான
நிண-ஊன் படிந்த
வேல்—வேலாயுதமென்ற
சீக்கிர படையை
உடையவரே
கந்த—கந்தக்கடவுளே
செந்தூர்—திருச்செந்
தூரினையுடைய

காட்ட என்பாற் செலுத்து வதால்
நொந்தனன்-வருந்தலானேன்
செம்-செழுமையான
முருகா-முருகப்பெருமானே
தொண்டர்-அடியவர்களது சித்தத்தனே-மனதிற் குடியிருப்பவனே!
எ. று. 12

சிந்தைக் கவிகளைப் பாடும் புலவர் சிவந்தபெரும்
சிந்தைக் கவிகளைப் பொன்றும்நல் கானைச் செழுங்கனிகட்
சிந்தைக் கவிகள யின்றுடும் சோலைத் திருச்செந்திலூர்ச்
சிந்தைக் கவிகளைத் தூயர்பல் லோர்தினம் சேவிப்பரே.

இ—ள்.

சிந்தை-சிந்து முதலிய இசைப்பாடல்களையும்
கவிகளை-இயற்றமிழ்ப் பாடல்களையும்
பாடும்-இயம்பித் துதிக்கின்ற
புலவர்-கவிஞர்களுடைய
சிவந்த-செம்மையுற்ற
பெரும்-விசாலமான
சிந்தைக்கு-மனத்துக்கு
அவி-அழிவைத் தருகின்ற
களைப்பு-மனக்கவலைகள்
ஒன்றும்-ஒருசிறிதும்
நல்கானை-தர இசையாத முருகப் பெருமானை
செழும்-வளமுள்ள
கனிகள்-பழவகைகள்
சிந்து-பறித்து எறிந்தும்
ஐ-அழகிய
கவிகள்-குரங்குகள்
அயின்று-உண்டும்
ஆடும்-விளையாடுகின்ற
சோலை-பொழில் வளம் மிகுந்த
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரென்ற
ஊர்-பதியினையும்
சிந்தை-அங்குள்ள கடலையும்
கவிகளை-அருட்புலவர்களையும்
தூயர்பல்லோர்-பலபேரன்பர்கள்
தினம்-நாடோறும்
சேவிப்பர்-கண்டு வணங்குவர்
எ. று. ஏ. அசை

கவிகளைச்சேவிப்பர் என்றது, கடலையும்,ஊரையும் புலவரையும் தெரிசிப்பர் எனவும், முன்னிரண்டைத்

தெரிசித்தும், கவி பாடல்களைப் பாராயணம் புரிவர் எனவும் கொள்ளலாம். பாடல்களைச்சேவித்தல் என்பது வைணவ மரபு. 13

சேவித் தகரையர் ஆதியர் போற்றச் செலுத்துகையாய்
சேவித் தகரையன் றாண்டாய் உனைத்திருச் செந்திலிடம்
சேவித் தகரை யளகத்தர் கோவைச் சினப்பவர்முற்
சேவித் தகரையம் எய்த இகல்வதென் செப்புதியே.

இ—ள்.

சே-செந்நிறமமைந்து
வி-எதிர்த்து வந்த
தகர்-ஆட்டுக்கடாவை
ஐயர் ஆதியர்-தேவர் முதலியோர்
போற்ற-புகழும்படி
செலுத்து-ஏறி நடத்திய
கையாய்-கைவலிமையுடையவரே
சே-இடபவாகனரான
வித்தகரை-சிவபிரானை
அன்று-முன்னொரு சமயம்
ஆண்டாய்-ஆண்டருளியவரே
உன்னை-தேவரீரை
திருச்செந்திலிடம்-திருச்செந்தூரிலிருந்து
சேவித்த-வணங்கும் அன்பர்கள்
கரு-கருப்பு நிறமும்
ஐ-அழகும் உடைய
அளகத்தர்-கூந்தல் மாதர்களது
கோவை-படைத்தலைவனை மன்மதனை
சினப்பவர்—கோபிப்பவராவர்
முன்-அப்பெரியோர் முன் இருந்து
சேவித்து-பணிசெய்தும் கூட
அகர்—என் மனத்துள்
ஐயம்—சந்தேகம்
எய்த-உண்டாகும்படி
இகல்வது-மன்மதன் போர் செய்வது
என்-யாது காரணம்
செப்புதி-சொல்லியருள்வீராக
எ. மு. ஏ. அசை 14

செப்பந்த மான முலையார் மயலிற் றிகைத்தெறியும்
செப்பந்த மானக்க அந்தகற் கஞ்சினம் செந்நெல்வயல்
செப்பந்த மானற் கமலங்கொள் சீர்திகழ் செந்தில்வண்மை
செப்பந்த மானவின் றுள்வாய்கொ லோ?சிவ தேசிகனே

இ-ள்.

செப்பு—சிமிழ் போன்றுள்ள
அந்தம் ஆன—அழகு வாய்ந்த
முலையார்—தனங்களுடைய மாதரது
மயலில்—ஆசையிடத்து
திகைத்து—செய்வதறியாவாறு
எதியும்—விழச்செய்கின்ற
செப்பம்தமால்—இணக்கத்தின் காரணமாக
நக்க—இளப்பமாகச் சிரிக்கின்ற
அந்தகற்கு—எமனுக்கு
அஞ்சினம்—பயந்துள்ளோம்
செந்நெல்—உயர்த்த நெல் விளையும்
வயல்—வயல்களிடத்து
செ—செந்நிறமான
பந்தமா—தீப்பந்தம் போல
நல் கமலம்—மேலான செந்தாமரைப் பூக்கள்
கொள்—நிறைந்துள்ள
சீர் திகழ்—சிறப்பு அமைந்த
செந்தில்—திருச்செந்திற் பதியில்
வண்மை—உமது மேன்மைகளை
செப்பம்—புகழா திருக்கின்றோம் ஆயினும்
தம்ஆ—உமது சொந்தமாக
நவின்று—எங்களைக்கூவி
ஆள்வாய்கொலோ—அருள் புரிவீரோ!
சிவ—சிவபிரானுக்கு
தேசிகனே—குருநாதனானவரே
எ. று.

எமன் சிரிக்கும் இளப்பமாவது, இச்சைவழி உழல்வோர், உடல் நலம் குன்றி இறக்க நேரும். விரைவில் தன் பாசவலைக்கு ஆளாவார் என்ற கருத்தில் சிரிப்பதாம். 15

தேசிகச் சுந்தரச் செவ்வேள்முன் ஏனவிற் சென்றபர
தேசிகச் சுந்தரப் பொற்பூணும் பூண்டு, திரண்டகனித்
தேகிகச் சுந்தரத் தேகவல் லார்துணை செந்திலில்வாழ்
தேசிகச் சுந்தர வாமானே தோழனென் சித்தத்தனே

இ—ள்.

தேசிக—சிவகுருநாதன்
சுந்தர—அழகுடையவன்
ஏக—சென்று தவம்புரிய
வல்லார்—வல்லபெரியோர்கட்கு

செவ்வேள்-சிவந்த முருகப்பிரான்
முன்-முன்னொருசமயம்
ஏனலில்-தினைப்புனத்தில்
சென்ற-வள்ளியை நாடிச் சென்ற
பரதேசி-தவவேடமுடையவன்
கச்சும்-மார்பிலணிந்த வாரும்
தர-தகுதி வாய்ந்த
பொற்பூணும்-பொன்னாபரணமும்
பூண்டு-அணியப்பெற்று
திரண்ட-திரட்சியுற்ற
கனித்தேசி-எலுமிச்சம்பழமொத்த தனத்து மாதர்களை
கச்சும்-வெறுகின்ற
தரத்து-தகுதியான துறவு நெறியில்
துணை-உற்றதுணையாயிருப்பவர்
செந்திலில்-திருச்செந்திற்பதியில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
தே-தெய்வமாயிருப்பவர்
சிக-ஒளிவடிவினரான
சுந்தர்-சோமசுந்தரரான சிவன்
அவாம்-விரும்புகின்ற
ஆனை-விநாயகப் பெருமானுக்கு
தோழன்-துணையான கடவுள் அப்பெருமான்
என்-அடியேனது
சித்தத்தன்-மனத்தில் வசிப்பவனுவன் என்பதாம்
எ. று. ஏ. அசை 16

சித்தமஞ் சாத வனவேடர் கொட்டிற் சிறுமிமுனஞ்
சித்தமஞ் சாதல்செய் வானிகர் மேனித் !திருமறைக்கும்
சித்தமஞ் சாதரஞ் செய்சந்த மால்வரைச் செந்திலையா
சித்தமஞ் சாதறும் ஆனந்தம் ஈந்துனிற் சேர்த்தருளே

இ-ள்.

சித்தம்-மனதில் (துட்ட மிருகங்கட்கு)
அஞ்சாத-பயமடையாமல்
வன-காட்டிடத்தில் வாழும்
வேடர்-வேடமக்களுடைய
மஞ்சு-மேகங்களுக்கு
ஆதாரம்செய்-தங்க வசதியான
சந்த-சந்தனச் சிறப்புற்ற
மால்வரை-பெரிய மலையுடைய

கோட்டில்-சிறுகுடியில் வாழ்ந்த
சிறுமி-வள்ளிநாயகியின்
முன்-முன்பாக
அஞ்சி-அச்சத்துடன்
தமம்-இருளை
சாதல்செய்-அழிக்கத்தக்க
வான்நிகர்-சூரியனை ஒத்த
மேனி-சிவந்த வடிவத்தின்
திரு-அழகினை
மறைக்கும்-மறைத்து, மாறானகரிய வேட வடிவுடன் சென்ற
சித்த-சித்திவல்லமை யுடையவரே
செந்திலை-திருச்செந்தில் பதியிற்
ஆசித்தம்-உமதருளை நாடி வந்துள்ளோம்
அஞ்சு-ஐம்புலன்களின்
ஆது-குற்றம் (இச்சை)
அறும்-அறச் செய்கின்ற
ஆனந்தம்-பேரின்பத்தை
ஈந்து-அருள் செய்து
உன்னில்-உம்முடன்
சேர்த்து-ஒன்றுபடும்படி
அருள்-ஏற்றருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை 17

சேரன் பராவக் கனவூடன் றோர்மொழி செப்பச்சென்றாய்
சேரன் பராவல்க ளெல்லாம் உதவும் திருச்செந்திலாய்!
சேரன் பராவல் அவாவெனக் கண்டனை தீயருடன்
சேரன் பராவம் புவிமீதென் ஆண்மை திகழச்செய்யே

இ—ள்.

சேரன்-சேரஅரசன்
பராவ-வணங்கும்படி
கனவூடு-அவனது மன வெளியில்
அன்று-முன்னொரு சமயம்
ஓர்மொழி-பொன் உதவு தற்கான சொல்லை
செப்ப-கந்தசாமிப் புலவ ருக்காகச் சொல்வதற்கு
சென்றாய்-சென்ற கடவுளே
சேர்-உம்முடன் ஒன்றுபட வேண்டி
அன்பு-செய்யும்பத்தி யானது
அரு-நீக்கமில்லாத
வல்-வலிமையுடைய
அவா-பெருவிருப்பமாகும்
என-என்பதாக
கண்டனை-நீர் அறிந்துள்ளீர்
தீயருடன்-கொடியவர் களோடு

சேர்-தன்பால் அடைகின்ற
அன்பர்-அடியவர்களது
ஆவல்கள்-விருப்பங்கள்
எல்லாம்-முழுவதையும்
உதவும்-கொடுத்தருள்கின்ற
திரு-அழகிய
செந்திலாய்-செந்திற்பெருமானே
சேரன்-நான் இணங்க மாட்டேன்
பராவு-விசாலமான
அம்புவிமீது-உலகினிடம்
என்-அடியேனது
ஆண்மை-உறுதிப் பாட்டை
திகழ-விளங்கும்படிச்செய்ய
செய்-திருவருள்புரிவீராக
எ. று. ஏ. அசை 18

திகரப்ப டாமைபின் கொள்களி யாற்கடற் சேலேஉடுத்
திகரப்ப டாளெனத் தேவர்கள் வாடச் செகுத்தருள்மூர்த்
திகரப்ப டாமுகத் தாற்கிளே யான்திருச் செந்திலில்வை
திகரப்ப டாவிடிற் றுனவர்க் கெல்லவன் தேரஞ்சுமே

இ-ள்

திகர-(பாற்கடல் கடைந்த போது மத்தாக இருந்த மந்திரகிரிக்கு)முட்டாக
படு-தாங்கி உதவிசெய்த
ஆமை-(திருமாலாகிய) ஆமையானது
பின்-அமுதம் கடைந்து முடிந்தபின்பு
கொள்-தன்னுல் செயல் நிறைவேறியதென்று கருதிக்கொண்ட
களியால்-செருக்கினுல்
கடற்சேலே-கடலேப் புடவையாக
உடுத்தி-அணிந்த நில மகட்கு
கர-கைவசப்பட்டவனுக
அருள்-திருவருள்செய்து காத்தருளிய
மூர்த்தி-தீரமுடைய பெருமான்
கர-துதிக்கையும்
படாம்-முகபடாம் என்ற அணியையுமுள்ள
முகத்தாற்கு-யானைமுகக் கணபதிக்கு
இளேயான்-பின்றுனே யானவர்
திருச்செந்திலில்-திருச் செந்தூரில்
வைதிகர்-வேதியர்கள்
அப்பு-தர்ப்பண நீரை
அடாவிடில்-காலந்தோறும் விடாமலிருந்தா...

படான்—திருமால்
அமையான்
என—என்பதாக
தேவர்கள்—அமரர்கள்
யாவரும்
வாட—வருந்தியது கண்டு
செகுத்து-அதனைக்
கொன்று
தானவர்க்கு-அசுரக்
கூட்டத்துக்கு
எல்லவன்—சூரியமூர்த்தி
யின்
தேர்-ஓடிக்கொண்டே
யிருக்கும் தேர்
அஞ்சும்—முறைப்படி செல்
லப் பயப்படும்
ஏ. று. ஏ. அசை

காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று வேளையும் அந்தணராவார், சூரியனை நோக்கிச் செய்யும் சந்தியாவந்தன அர்க்கிய நீரால், அசுரச்செயல் அடங்குமென்பதாம். 19

தேரலங் காரமட் டோரும் புலமைத் திறலருள்சேய்
தேரலங் காரத் திருச்செந்தி லான்உயர் சிந்தையஞ்சம்
தேரலங் காரகப் பஞ்சாக்கி ஞன்தனைச் சிந்திக்கப்பேய்த்
தேரலங் காரம காமாயை தீரின்பம் சித்திக்குமே

இ-ள்

தேர்-தெளிவுபெற
அலங்காரமட்டு(ம்)—
எழுத்து, சொல், பொருள்
யாப்பு என்பனவற்றுடன்
அணியிலக்கணம்
வரையும்
ஓரும்—கற்றுணரத்தக்க
புலமைத்திறம்—அறிவாற்
றலை
அருள்—கொடுத்தருள
வல்ல
சேய்—முருகப்பெருமான்
தேர்-அழகிய தேரின்
அலங்கார—சிறப்பமைந்த
அலம்—செய்த துயரையும்
காரக—சிறைவாசத்தையும்
பஞ்சு—நெருப்பிற்பஞ்சைப்
போல
ஆக்கினன்தனை-அழியச்
செய்தவராகிய பெருமானை
சிந்திக்க—தியானம் செய்வ
தால்
பேய்த்தேர்—கானல்நீர்
போன்று
அலங்குஆர்-பொய்யான
மன அலைவான
எண்ணங்களாம்
அ—அந்த

திருச்செந்திலான்–திருச் செந்தூர்க்கடவுள்
உம்பர்–தேவர்களது
சிந்தை–மனமானது
அஞ்சும்–அச்சமடையச் செய்த
தேர்–இந்திரஜாலமென்ற சூரன்தேர்
மகாமாயை–பெரிய அஞ்ஞானம்
தீர்–அறவே நீங்குதற் கான
இன்பம்–பேரின்பம்
சித்திக்கும்–கைகூடுவ தாகும்
எ. று. ஏ. அசை 20

சித்திக்கு மானந்த முத்திக்கும் நேயங்கொள் சிந்தைநொந்தி
சித்திக்கு மானந்த சேனையுங் கொள்மதன் செய்சமர்க்கஞ்
சித்திக்கு மானந்தச் செய்தருள் வாய்!செந்திற் சீரையிரட்
சித்திக்கு மானந்த மிழ்ப்பாடல் கொண்டணி சேயவனே

இ—ள்

சித்திக்கும்–திருவருட் பேறுக்கும்
ஆனந்த–பேரின்பப்பயனான
முத்திக்கும்–ஐக்கமுத்திக் கும்
நேயம்கொள்–விருப்பமுற் றுள்ள
சிந்தை-என் மனமானது
நொந்து–வருந்தும்படி
இசித்து–வளைப்பதான
இக்கு–கரும்புவில்லையும்
மான்–மானை ஒத்த
அந்த–அழகிய
சேனையும்–மாதர் படையை யும்
கொள்–கொண்டுள்ள
மதன்–மன்மதன்
செய்–புரிகின்ற
சமர்க்கு–போரினுக்கு
மால்–அறிவின்மயக்கத்தை
நந்த-கெடுமாறு
செய்து–அருள்புரிந்து
அருள்வாய்-காக்கவேண் டும்
செந்தில்–திருச்செந் தூரின்
சீரை–எல்லாச் செல்வங் களையும்
இரட்சித்து–பாதுகாத்து
இக்கு–இனிய தேனை
மான்-ஒப்பான
அம்தமிழ்–அழகிய தமிழா லான
பாடல்கொண்டு–அன்பர் பாக்களை ஏற்று
அணி–அணிந்து விளங்கும்

அஞ்சி–மிகவும் பயந்து
திக்கும்-தயக்கம் அடை
கின்ற எ.று.

சேயவனே–முருகப் பெரு
மானே

21

சேய வனசரத் தையல்சொற் கேட்கும் சிறுவமுதிர்
சேய வனச ரவனேற் பவ!துதி செய்கிலர்க்கோர்
சேய வனசரச் சூர்மாய்செந் தூரில்நிற் றேர்ந்தும்அரன்
சேய வனசரற் றிர்த்தோனென் பார்பலர் தேயத்திலே

இ—ள்.

சேய–இளமைப் பொலி
வுடன்
வனசர–வேடர்களது
தையல்–மகளாக வளர்ந்த
வள்ளிநாயகியின்
சொல்–மொழியை
கேட்கும்–இனிமையுறக்
கேட்கின்ற
சிறுவ–குமாரக் கடவுளே
முதிர்–மிகுந்த
சேய-செந்நிறத்தின்
வன–அழகுடையவரே!
சரவண–சரவணப்
பொய்கையில்
உற்பவ-தோன்றியவரே
துதி–இனியதுதிப்பாடல்
களை
செய்கிலார்க்கு–சொல்லி
வணங்காதவர்களுக்கு
ஒர்–ஒப்பற்ற
சேய–தூரத்திலிருப்பவரே
வன–மிகுதியான
சர-போரினைச் செய்த
சூர்–சூரனை அசுரன்
மாய்-அழியப்பெற்ற
செந்தூரில்-திருச்செந்
தூரில்
நின்றேர்ந்தும்-உம்மை
உண்மைப்பொருளாக
அறிந்தும்கூட
அரன்-சிவனது
சேய்·குமாரன் எனவும்
அவன்–அச்சிவபிரானின்
அசரல்-பிரணவப்பொரு
ளின்ஐயத்தை
தீர்த்தோன்–நீக்கித்
தெரிவித்தவன் எனவும்
என்பார்–இருவிதமாகச்
சொல்வார்
பலர்-பல மக்கள்
தேயத்தில்-உலகினிடமாக
எ. று. ஏ அசை

சிவனுக்குக் குமாரனாகவும், குருவாகவும். மற்றும் எல்லாமாகவும், உள்ள பொருள் முருகன் என்றறிவது உண்மையென்ற கருத்து.

தேயா மதியன்ன ஆறு முகத்துச் சிவகுருவாம்
தேயா மதியன்ன மையம் வினவத் தெளிபுலவ
தேயா மதியன்ன மாவென்ற வாதிருச் செந்தில்உறும்
தேயா மதியன்ன டாமுன்ன மீந்தருள் செங்கரமே

இ–ள்

தேயா-குறைவுபடாத
மதிஅன்ன–சந்திரனை ஒத்த
ஆறுமுகத்து-ஆறுதிரு முகமுடைய
சிவகுரு-சாமிநாதனாக
ஆம்-விளங்குகின்ற
தேயா-ஏரகமான இடத்தை உடையவரே
மதி-அறிவு வடிவமான
அன்னம்-கலைமகள்
ஐயம்-கலைநூல்களின் சந்தேகத்தை
வினவ–கேட்கும்போது
தெளி–சொல்லி விளக்கும்
புலவ-புலமைப்பெருமானே
தேயா–ஒளிவடிவமானவரே
மதியன்–உம்மை மதியா திருந்த
அ–அந்த
மா–பெரிய சூரனை (மாமரத்தை)
வென்றவா–வென்ற வீரனே
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
உறும்-எழுந்தருளியுள்ள
தே-தெய்வமே
யாம-யமனுகிய
தீயன்–கொடியவன்
அடாமுன்னம்–என்னை அழிக்காமுன்னம்
செங்கரம்–உமது திருக் கையால்
ஈந்து-அபயமளித்து
அருள்-திருவருள்புரிய வேண்டும்
எ. று. ஏ. அசை 23

செங்கதி ராகத் தவருள்ளந் தோறுந் தினம்விரிக்கும்
செங்கதி ராகத்த செந்தூர்க் குமரகண் டீமதியம்
செங்கதி ராகத்தர் பாலநின் தோகையின் திக்கத்தக்கச்
செங்கதி ராகத் தகவல்பல் பாந்தளைச் சேதித்தவே

இ—ள்.

செம்-செம்மையான(நல்ல)
கதி-வழியில்
செங்கதிர்–சூரியனையும்
ஆகு-கொண்டுவிளங்கும்

ராகத்தவர்-விருப்பமுள்ள அன்பரது
உள்ளந்தோறும்-மனங் களிலெல்லாம்
தினம்-நாடோறும்
விரிக்கும்-பரவச்செய்கின்ற
செங்கதிர்-சிவந்த ஒளியுள்ள
ஆகத்த-திருமேனியுடைய வரே!
செந்தூர்-திருச்செந் தூரில் விளங்கும்
குமர-குமாரக்கடவுளே!
கண்-கண்களாக
தீ-நெருப்பையும்
மதியம்-சந்திரனையும்
அத்தர்-சிவபிரானது
பால-திருக்குமாரரே!
நின்-உம்முடைய
தோகையின்-மயில் வாகனத்தின்
திக்கந்தக்க-திக்கத்தக்க என்ற தாளமுடைய ஆட்டத்தின்
செம்கதி-சிறந்தநடையும
ராகத்து-பேரோசையாக
அகவல்-கத்தும் ஒலியும
பல்பாந்தனை-பலபாம்புகளை
சேதித்த-அழியச்செய்வ தாகும்
எ. று. ஏ. அசை 24

சேதிக்கு மம்புய மாதியைம் பூவுங்கொள் சித்தசனைச்
சேதிக்கு மம்புலிங் கத்தழற் கண்ணர் தெளியச்சொன்ன
சேதிக்கு மம்புண்ட பாடற்கும் வேட்டனன் செந்திலர
சேதிக்கு மம்புவி யென்றுதி யோருந் தெரியநல்கே

இ—ள்.

சேது-செந்நிறமாயுள்ள
இக்கும்-கரும்புவில்லும்
அம்புயம்ஆதி-தாமரை முதலிய
ஐம்பூவும்-ஐந்து மலரம்பு களும்
கொள்-கைக்கொண்டுள்ள
சித்தசனை-மன்மதனை
சேதிக்கும்-அழித்தருளிய
அம்-அழகிய
புலிங்க-தீப்பொறிகளை யுடைய
உண்ட-அழிக்கப்பெற்ற
பாடற்கும்-எனது பாடல் களை மீளப்பெறு வதற்கும்
வேட்டனன்-விருப்பமுற் றுள்ளேன்
செந்தில்-திருச்செந்தூர்ப் பதியின்
அரசே-தலைவரான பெருமானே
திக்கும்-எட்டுத்திசை யினரும்

தழல்-நெருப்பான கண்ணர்-விழியுடைய சிவன் தெளிய-ஐயம்நீங்க சொன்ன-உபதேசித் தருளிய சேதிக்கும்-பிரணவப் பொருளுக்கும் அம்பு-கடல், நதி, குள மாகிய நீர்நிலைகளில் அம்புலி-சந்திரன் என்று-சூரியன் ஆதியோரும்-முதலிய வர்களும் தெரிய-நன்கறியும்படி நல்கு-அந்தப்பாடல்களைக் கொடுத்தருள்வீராக ஏ. று. ஏ. அசை 25

தெரியலைக் கொண்ட லொடுவீசும் கார்கடற் செந்திநகர்த்
தெரியலைக் கொண்டல் மடவாரைப் பாடிச் சிலருய்ந்துளார்
தெரியலைக் கொண்டரு வேல்மயில் சேவற்குச் செங்கடப்பந்
தெரியலைக் கொண்ட புயத்துக்குப் பாடித் திகைத்தனனே

இ-ள்

தெரி-யாரும் காண வருகின்ற அலை-அலைகள் கொண்டலொடு-மேகம் வரை வீசும்-தாவிப்பாய்கின்ற கார்கடல்-கரியகடலருகான செந்தில்-திருச்செந் தூரான நகர்-பதியினிடம் அமைந்த தெரு-வீதிகளின் பாலுள்ள இயலை-வீடுமுதலிய சிறப் பையும், கொண்டல்-ஒருவித விளை யாட்டையுடைய தெரியலை-எனது அநு பவத்திற்கண்ட கொண்டு-உண்மையை அறிந்த அரு-அரியமேன்மையுற்ற வேல்-உமது வேலாயுதத் துக்கும் மயில்-மயில்வாகனத் துக்கும் சேவற்கும்-கொடியான சேவலுக்கும் செம்-செந்நிறமான கடப்பம்-கடப்பமலராகிய தெரியலை-மாலைகளை கொண்ட-அணியப்பெற் றுள்ள

மடவாரை—மாதர்களையும் (அகம்-புறம் என்ற வகையில்)
பாடி—புகழ்ந்து பாடியும்கூட
சிலர்—சிலபுலவர்கள்
உய்ந்துளார்—நல்வாழ்வுற்றனர் (ஆனால் அடியேன் அவ்விதமின்றி)
புயத்துக்கும்—திருத்தோள் கட்கும்
பாடி—பலவிதமாகப் பாடல் கூறியும்
திகைத்தனன்—துன்ப மிகுதியால் மயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்
ஏ. று. ஏ. அசை 26

திகையத்தி யானங் கனவாய் விடச்செய் சிறுவிரலா
திகையத்தி யானங் கலிதீர வந்துயர் சேந்த!வினை
திகையத்தி யானங்கள் செய்வார் மிகுசெந்திற் செல்வ!வெண்டந்
திகையத்தி யானங்கன் மைத்துன வேதத்த நீதஞ்சொல்லே

இ—ள்.

திகை—மலைக்கும்படியான
அத்தியான்·கடற்றலைவனான வருணன்
அங்கு·மதுரையில் (அழிக்கும்படி கடல்நீர் பெருகி வந்த சமயம்)
அன—அவ்விதமாக
வாய்விட—ஓலமிட்டழும்படி
செய்—கைவேலைவிட்டு வற்றச்செய்த
சிறுவிரல்—அழகிய சிறிய கையுடைய
ஆதி·முதன்மைப் பொருளே
கை—துதிக்கையுடைய
அத்தியா—யானையின் துணைவரே
தம்—தொண்டுசெய்யும் எங்களது
சேந்த·முருகப்பெருமானே
வினை—தீயவினைகள்
திகைய·திகைத்தோடுமாறு
தியானங்கள்—செபதவங்களை
செய்வார்—செய்யும் அன்பர்கள்
மிகு—அதிகமாக விளங்கும்
செந்தில்—திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
செல்வ·குமாரக்கடவுளே
வெண்தந்தி·வெண்ணிற ஐராவத யானை
கை·கையாலெடுத்து வளர்த்த
அத்தி·தெய்வயானைக்கும்
ஆனங்கன்—அனங்கன் என்ற மன்மதனுக்கும்
மைத்துந—மைத்துனனவரே

கலி-வறுமை முதலிய துன்பம்	வேதத்து-வேதங்களின்
தீர-அறவே நீங்கும் வண்ணம்	அதீதம்-முடிவான உண்மையை
வந்து-சரவணத்தடாகத்தில் உதித்து	சொல்-சொல்லியருள வேண்டும்
உயர்-வளர்ந்துசிறப்புற்ற	ஏ. ழு. ஏ. அசை 27

தீதாங் கவலைக் கடற்சீர்ச்செந் தூர தெரியவரும்
தீதாங் கவலை யெறிகூற் றுவனைத் தினம்நினைக்கும்
தீதாங் கவலைக் கிளையாம லாண்டு செனனவித்தைத்
தீதாங் கவலைக் குறித்துரற் குத்துந் தியக்கருத்தே

இ-ள்

தீ-வடவாமுகநெருப்பை	தீதுஆம்-கொடுமையாகிய
தாங்கு-தன்பாற்கொண்டுள்ள	கவலைக்கு-வருத்தத்துக்கு ஆளாகி
அவ்-அப்பெரிய	இளையாமல்-மனம்
அலைக்கடல்-அலைகளையுடைய கடற்கரையில் விளங்கும்	சலியாவாறு
	ஆண்டு-என்னை ஆளாக்கி
	செனன-பிறவிக்கு ஆதாரமான
சீர்-சிறப்புவாய்ந்த	
செந்தூர-திருச்செந்திலாண்டவரே	வித்தை-ஆசையான விதைகளை
தெரியவரும்-எளிதிலறிய முடியாமல்	தீ-அளித்தருள்வதோடு
அதீத-புலனறிவுக்கடங்காதுள்ள	தாங்கு-என்னைக் காத்தருளவும் வேண்டும்
அங்க-திருவுருவமுடையவரே!	அவலை-அவலப்பெற
	குறித்த-எண்ணமுற்று
வலை-பாசமான வலையை	உரலை-வெறும் உரலை
எறி-உயிர்கள்மீது வீசுகின்ற	குத்தும்-குத்தியிளைப்பது போன்
கூற்றுவனை-எமனை	

தினம்-எப்போதும் நினைக்கும்-எண்ணி அஞ்சுகின்ற தியக்கு-உலகமயக்கத்தை அறுத்து-முற்றும்நீக்கி ஏ. ரு. ஏ. அசை

அவலை நினைத்து உரலைக்குத்துவது போல என்பது பழமொழி. இறந்து பிறவாத முத்தியைப் பெற விரும்புகிறேன். ஆனால் பிறவிக்கு விதையான ஆசையுடையேன். அதை அறச்செய் என்றதாம். "அவாவென்பது" என்ற குறளை ஒப்புநோக்குக. 28

தியக்க மறமகள் பாற்கொண்டு கெஞ்சிச் சிறுபதமேந்
தியக்க மறமறி சென்னியிற் சேர்த்தவன் சீறரவத்
தியக்க மறலணி வார்மைந்தன் வாழ்திருச் செந்திலையேத்
தியக்க மறணிந்த தென்னவுய்ந் தோருஞ் சிலருளரே

இ-ள்

தியக்கம்-மயக்கத்தை மறமகள்பால்-வள்ளி நாயகியிடம் கொண்டு-அமையப்பெற்று கெஞ்சி-அவளன்பை வேண்டி சிறுபதம்-அவளது சிற்றடியை ஏந்தி-கைகளில்தாங்கியும் அக்கு-கண்களிடத்தில் அமர-பொருந்த ஒற்றியும் மறி-பல திசையிலும் திரும்பியுள்ள சென்னியில்-சிரசினிடத்து சேர்த்தவன்-சூடியபெருமான் சீறு-கோபித்தெழுகின்ற அரவு-பாம்புகளையும் அத்தி-எலும்புகளையும் அக்கம்-உருத்திராக்கமும் அறல்-கங்கை நீரையும் அணிவார்-புனைந்த சிவபிரானது மைந்தன்-திருக்குமாரர் வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள திருச்செந்திலை-திருச்செந்தூரை ஏத்தி-வணங்கியதனால் அக்க-ஐம்பொறிகளின் மல்-மாறுபட்டசெயல் தணிந்தது-மாறி ஒருமைப்பட்டது என்ன-என்பதாக உயர்ந்துளோரும்-இன்பப்பேறுபெற்ற அன்பர்களும் சிலர்-ஒருசிலர் உளர்-வாழ்கின்றார்கள் ஏ. ரு. ஏ. அசை 29

சிலவா கனத்தவன் கையன் மருகன் சிகிமுதலாம்
சிலவா கனத்தவன் செந்தூர்க் குருபரன் தெள்ளருவி
சிலவா கனத்தவ ளஞ்சேர்பல் கோடி சிலம்பனென்னெஞ்
சிலவா கனத்தவஞ் செய்யவொட் டாதுறும் சேவகனே

இ—ள்

சில-தன்னுடையதாக பதினாறு விதமான
ஆகன்-திருவுருக்கொண்டவர்
தத்த-சங்கைப் புனைந்த
அம்கையன்-அழகிய கையுடைய திருமாலின்
மருகன்-மருகனானவர்
சிகிமுதலாம்-மயில்முதல்
சில-யானை, ஆடு, இடபம் ஆகிய
வாகனத்தவன்-ஊர்தியுடையவர்
செந்தூர்-திருச்செந்திலில் உள்ள
குருபரன்-குருநாதர்
தென்-தெளிந்த
அருவி-ஊற்று அருவிகள்
சிலவா-ஓசையுடன் விழுகின்ற
கனத்த-மிகுதியான
வளம்சேர்-செழிப்புடைய
பல்கோடி—எண்ணில்லாத
சிலம்பன்-மலைகளுடையவர்
என்—அடியேனது
நெஞ்சில்—மனதில்
அவா-ஆசையானது
கனத்து—அதிகப்பட்டு
அவம்-தீச்செயல்களை
செய்யஒட்டாது-புரியவிடாமல்
உறும்—என் மனத்தே பொருந்தியிருக்கும்
சேவகனே-முருகப்பெருமானே
எ. று. ஏ. அசை 30

சேவகப் பாவலர் தோள்,இருச் சந்நிதித் தேவரைஓர்
சேவகப் பாவலஞ் சோர உதவிமுன் செய்தவன்,போர்ச்
சேவகப் பாவல கத்தொன் பதின்மர் திறற்றுணைவன்
சேவகப் பாவலர் கண்டேத்தும் செந்திற் சிறுவனன்றே

இ—ள்.

சே—செம்மையான
அக—உள்ளமுடைய
செய்தவன்—அடக்கிய தீரமுடையவன்

பாவலர்-புலவர்களது
கோன்-தலைமையானவர்
திருச்சந்நிதி-கொலுமண்ட
பத்திலிருந்துவணங்கும்
தேவரை-தேவர்கள்பலரை
ஓர்-ஒப்பற்ற
சேவு-யாகத்தில்வந்த
ஆடானது
அக-ஆணவத்துடன்
பாவு-தாவிச்சென்றதால்
அலம்-வந்த அச்சத்தை

சோர-தேவர்கள்அடை
யாதபடி
உதவி-வாகனமாகஊர்ந்து
முன்-முன்னொருசமயம்
போர்-போர்ச்செயலில்
சேவக-வீரமுடையவராய்
பாவல்-பாவுமியல்பை
அகத்து-மனத்துட் கொண்ட
ஒன்பதின்மர்-நவவீரர்களுக்கு
திறல்-வல்லமை மமிக்க
துணைவன்-சகோதர
ரானவர்
சேவக-அடியவர்களும்
பாவல்லர்-தூயதவத்தவர்
களும்
கண்டு-தெரிசித்து
ஏத்தும்-போற்றுகின்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூர்
தலைவரான
சிறுவன்-குமரக்கடவுளா
வார்
ஏ. று. அன்று ஏ. அசை 31

செந்திற் சிறுவ நிலையாளர் மெச்செழிற் சேந்த!விடச்
செந்திற் சிறுவன்பர் தேடருஞ் சண்முக செங்கதிர்நேர்
செந்திற் சிறுவளர் சீர்த்துணை யென்கலர் தேவ!திருச்
செந்திற் சிறுவ!நின் பொற்றுளை யென்றன் சிரத்தில்வையே

இ-ள்

செந்தில்-அணுவைவிடக்
குறுகிய
சிறுவ-பிரமாணுவானவரே
நிலையாளர்-உண்மை
ஞானிகள்
மெச்சு-போற்றுகின்ற
எழில்-அழகிற்சிறந்த
சேந்த-முருகப்பெருமானே!
விட-விடத்தையுடைய
செந்தில்-உயிர்களைவிட
சில்-தலைப்பணி
(சடைவில்லைபூண்டு)
துவளர்-தளர்நடை
யுடைய (மகளிரை)
சீர்-சிறந்த
துணை-பற்றுக்கோடாவார்
என்கலர்-எனக்கருதாத
தவசிகளது
தேவ-தெய்வமானவரே
திரு-அழகுபெற்ற

சிறுவன்பர்-கொடியவர்கள்
தேடரும்-நாடிக் காண
முடியாத
சண்முக-ஆறுமுகப்
பரமனே!
செம்-செந்நிறமான
கதிர்தேர்-சூரியனை ஒத்த
செம்-ஒளிசெய்வதும்
தில்-விரும்பப்படுவதும்
ஆகிய
செந்தில்-திருச்செந்
தூரினையுடைய
சிறுவ-குமரக் கடவுளே
நின்-உமது
பொற்றுளே-திருவடிகளை
என்றன்-அடியேனது
சிரத்தில்-தலைமீது
வை-சூட்டியருள்வீராக
எ. று, ஏ. அசை 32

சிரத்தில கந்தைச் சுமைகொண்டு ளேற்குத் திறன்மிகுவச்
சிரத்தில கந்தைய கோன்புகழ் பேரருட் சீரருள்வாய்
சிரத்தில கந்தையங் கும்புவி கொண்டது தீர்க்கச்செந்திற்
சிரத்தில கந்தைய வார்மோகிக் கும்புயச் சின்மயனே

இ-ள்

சிரத்தில்-தலையினிடம்
அகந்தை-ஆணவமாகிய
சுமை-கனத்தை
கொண்டுளேற்கு-ஏற்
றுள்ள எனக்கு
திறல்மிகு-வலிமை மிகுந்த
வச்சிர-குலிசப்படையை
திலகம்-மேலான ஆயுதமாக
தைய-வைத்திருக்கின்ற
கோன்-தேவேந்திரன்
புகழ்-பாராட்டத்தக்க
பேரருள்-தெய்வீக அருளின்
சீர்-சிறப்பை
அருள்வாய்-கொடுத்தருள
வேண்டும்
சில்-அற்பமாகிய சில
தத்தில்-ஆபத்துக்களால்
அகம்-மனம்
தயங்கும்-தத்தளிக்கின்ற
புவி-உலகத்தார்
கொண்டது-அடைந்
துள்ள துன்பத்தை
தீர்க்க-நீக்குவதற்காக
செந்தில்-திருச்செந்
தூராகிய
சிரத்து-தலைமையான
தலத்து
இலகு-எழுந்தருளியுள்ள
அம்-அழகு நிறைந்த
தையலார்-வள்ளி தெய்வ
யானையாகிய தேவிகள்
மோகிக்கும்-விரும்புகின்ற
புய-தோள்வலிமையுற்ற
சின்மயனே-ஞானவடி
வினரே
எ. று 33

சின்மயங் கண்டங்கு மேலோர் பிரானென் சிறியபுன்னெஞ்
சின்மயங் கண்ட திருவடி யான்அயிற் றிண்புயச்சேய்
சின்மயங் கண்டரும் சோலைச்செந் தூரன்,பல் தேவரும்பி
சின்மயங் கண்டசம் போலாதற் றீர்த்த சிகாமணியே

இ-ள்

சின்மயம்கண்—மோன நிலையினிடத்து
தங்கும்—நிலைத்துள்ள
மேலோர்—ஞானிகளுடைய
பிரான்—தலைவனுமிருப்பவன்
என்-அடியேனுடைய
சிறிய—சாதாரணமான
புன்நெஞ்சின்-அற்பமனத்தின்
மையம்-நடுவிடத்தில்
கண்ட—காணுமாறு நிற்கும்
திருவடியான்—பாதகமலத்தினர்
அயில்—வேலாயுதம் அணிந்த
திண்-லவிமையான
புய—தோள்களையுடைய
சேய்—முருகப்பெருமான்
சில்-சிலவாகிய
மை-மேகங்கள்
அங்கு அண்டு—வந்து பொருந்துமாறு
அரும்—அருமையாக உயர்ந்துள்ள
சோலை-மரக்கூட்டம் விளங்கும்
செந்தூரன்-திருச்செந்தூர்ப் பரமன்
பல்தேவரும்-பலவானவர்களும்
பிசின்-ஒட்டும் பசையில்
மயங்கு-சிக்கித் தவிக்கின்ற
அண்டசம்போல்-பறவைகளைப்போல
ஆதல்-சூரனிடம் வருந்தியதை
தீர்த்த—நீக்கியருளிய
சிகாமணியே-முதன்மைக் கடவுளாக இருப்பவ
எ. று. [ராகும்

34

சிகாவள மேறிய சேவக தாரகச் சேர்தருதே
சிகாவள மேறிகர் கொங்கைக் கவுரிகைச் செல்வ!மை வ
சிகாவள மேவிய செந்திற் குமார தினமெனையா
சிகாவள மேகமொல் கைகைத் தொழிற்கைத் திரந்தெரியே

இ—ள்.

சிகாவள-மயிலின் மீது
ஏறிய-இவர்ந்து செல்கின்ற
சேவக-வீரமிககவரே
தாரக-பிரணவத்தின்
சீர்தரு-பொருளைக் கூறி யருளும்
தேசிகா-குருநாதரே
வ(ன்)னமே-சிறு கிண்ணங் களை
நிகர்-ஒப்பாகிய
கொங்கை-தனங்களை புடைய
கவுரி-உமாதேவியின்
கை-கையிலேந்தி மகிழும்
செல்வ-பிள்ளைப் பெருமானே
மை-மேகங்கள்
வசி-தங்குதற்கிடமான
கா-சோலையின் அழகும்
அளம்-உப்பளங்களும்
மேவிய-பொருந்தியுள்ள
செந்தில்-திருச்செந் தூரில் விளங்கும்
குமார-குமாரக்கடவுளே
தினம்-எப்பொழுதும்
எனை-அடியேனை
ஆகி-விருப்பமுடன்
கா-காத்தருள்வது வேண்டும்
வள-சகல சிறப்புந் தருகின்ற
மேகம்-மேகமுங்கூட
ஒல்கு-நாணும்படியான
ஈகை-கொடைத் தன்மை யின்
தொழில்-செயலையுடைய
கை-உமது கைகளின்
திறம்-வள்ளன்மையினை
தெரி-யான் காணச் செய்வீராக
ஏ. று. ஏ. அசை 35

திரத்த வரச னெனச்செந்தி லாள்குக செவ்வெனவே
திரத்த வரச மிவர்ந்தாய்!வை வேலிற் செறிதருமு
திரத்த வரசண் முகா!எழு கோடி திருப்பெருமந்
திரத்த வாச மறியேற்குன் அன்பென்று தித்திக்குமே

இ—ள்.

திரத்த-என்றும் நிலையான
அரசன்என-தலைமைக் கடவுளாக
செந்தில்-திருச்செந்திற் பதியில்
வர-மேன்மையமைந்த
சண்முகா-ஆறுமுகக் கடவுளே
எழுகோடி-எழுவித முடிவினையுள்ள

ஆள்—ஆட்சி செலுத்தும்
குக-குகப்பெருமானே
செல்என-மேகத்தின் இடி ஒலிபோல
அதிர்-முழங்கி
அத்த-சிவப்பு நிறமுடைய
அசம்—ஆட்டுக்கடாவை
இவர்ந்தாய்-ஏறிச்செலுத்தியவரே
வை-கூர்மையான
வேலில்-வேற்படையில்
செறிதரும்-நிறையப் பெற்ற
உதிரத்த-அசுரரது இரத்தம் தோயப்பெற்றவரே
திரு-தெய்வத்தன்மையும்
பெரு-பெருமையும் உடைய
மந்திரத்தவ-மந்திரங்களைக் கொண்டவரே
ரசம்-இனிய உண்மைப் பொருளை
அறியேற்கு-உணராத அடியேற்கு
உன்—தேவரீரது
அன்பு-பத்திச்செல்வம்

என்று—எப்போது
தித்திக்கும்-இனிமையைக் கொடுக்கவல்லதாகும்
எ. று. ஏ. அசை 36

தித்திக்கு மாரனை யந்தவிர்த் தொன்றைச் சிவனுக்குப்போ
தித்திக்கு மாரனை வெல்லச்செய் தோன்செந்திற் செல்வன்;நிரு
தித்திக்கு மார னயமுங்கொள் வெற்பினர் சித்தத்துக்குந்
தித்திக்கு மாரனை யாதென்னை யாளிற் செகமுய்யுமே.

இ—ள்.

தித்தி-குரவமலரையணிந்த
குமாரன்-குமாரக்கடவுள்
ஐயம்-சந்தேகத்தை
தவிர்த்து—நீங்கச்செய்து
ஒன்றை-பிரவணப் பொருளை
சிவனுக்கு—பரமசிவனுக்கு
போதித்து-உபதேசித்து
இக்கு-கரும்புவில்லுடைய
மாரனை—மன்மதனை
வெல்ல-வெற்றிபெறும்படி
செய்தோன்-அருளியவர்
ஆரல்—சந்தனமரச்செறிவின்
நயமும்-இனிமையும்
கொள்—கொண்ட பொதிகை என்ற
வெற்பினர்-மலையினரான அகத்தியர்
சித்தத்துக்கு—மனதுக்கு
தித்திக்கும்-ஆனந்த இன்பமான
ஆரன்—கடம்பமாலையுடைய எம் தலைவன்
நையாது—வருந்தாவாறு

செந்தில்-திருச்செந்தூருடைய	என்னை-அடியேனை
செல்வன்-முருகப்பெருமான்	ஆளில்-ஆண்டு கொண்டால்
நிருதி-தென்மேற்காயுள்ள	செகம்-இவ்வுலகம்
திக்கும்-திசையில் விளங்கும்	உய்யும்-நல்லநிலையடையும்
	எ. று. ஏ. அசை 37

செகமுத வாவென நீத்தவல் லோர்தினம் செய்தவத்தைச்
செகமுத வாரியொப் பாம்விழி யார்க்கஞ்சிச் சிந்தைநொந்தேன்
செகமுத வாவரும் உய்யுஞ்செந் தூர சிவன்விரும்போர்
செகமுத வாண்மைய புள்ளர சஞ்சச் சினத்தவனே

இ-ள்

செகம்-இவ்வுலகவாழ்க்கை	அமுது-ஊனை (யாக அவியை)
உதவா-பயனற்றது	அவாவரும்-விரும்பும் தேவரும்
என-என்பதாயறிந்து	உய்யும்-வணங்கிப் பயனுறும்
நீத்த-வெறுத்துத் தவம் புரியும்	செந்தூர-திருச்செந்தூர்ப் பரமனே
வல்லோர்-ஞானவான்கள்	சிவன்-சிவபிரானால்
தினம்-சதா காலமும்	விரும்பு-விரும்பக்கூடிய
செய்தவத்தை-புரியும் தவமுயற்சியை	ஓர்-ஒப்பற்ற
செரு-அழிக்கவல்லதாய்	செகம்-பிரணவப்பொருளை
அமுதவாரி-இனிய கடலை	உதவு-உபதேசித்தருளிய
ஒப்பாம்-ஒத்தமைந்த	ஆண்மைய-பெருமையுடையவரே
விழியார்க்கு-கண்ணுடைய மாதர்கட்கு	புள்ளரசு-சக்கரவாகமென்ற வெற்றிப் பறவை
அஞ்சி-பயந்து	அஞ்ச-பயமுறும்படி
சிந்தை-மனம்	

நொந்தேன்—மிகவருந்தி னேன்
செகு-உயிர்க்கொலையால் வரும்
சினத்தவனே-கோபித்துப் போரிட்டவரே
எ. று.

சூரன்-சக்கரவாகப்பறவை வடிவுற்று, ஒவ்வோரண்டமாகிச் சென்றபோது இந்திரனை மயிலாக்கி முருகன் பின்தொடர்ந்து வென்றனன் என்க. 38

சினத்த வரவணி வார்மைந்த யாருந் தெரிவருமெய்ச்
சினத்த வரவச்செஞ் சிரடி யார்நடஞ் சேர்செந்திலாய்!
சினத்த வரவர்தஞ் சிற்றின மாயெனைச் செப்புமுன் உன்
சினத்த வரவ கடந்தீர் நலம்பெறச் செய்தருளே

இ—ள்

சினத்த சீறிக்கோபிக் கின்ற
அரவு-பாம்புகளை
அணிவார்—பலவகையிற் பூண்ட சிவனது
மைந்த—திருக்குமாரரே
யாரும்—எத்தகையோ ராலும்
தெரிவரும்—அறியமுடியாத
மெய்-உண்மையான
சி(ன்)னத்த—அடையாளங் களையுடையவரே
அரவ—காற்பணிகளின் ஒலியால்
செம் சிறப்பமைய
சிறு அடியார்—சிறியபாத முடைய மாதரது
நடம்சேர்—நாட்டியச் சிறப்புடைய
செந்திலாய்—திருச்செந் தூரின் தலைவரே
சின்னத்தவர்—சிறுதவ முடையவர்
அவர்தம்—தங்களின்
சிற்றினமாய்-இனமென்ற நிலையில்
எனை-அடியேனை
செப்புமுன்—கூறுதற்கு முன்னரே
உன்—உம்முடைய
சின்—ஞானநுபவத்தை
நத்த—விரும்பிப்பெறவும்
வரு—வந்துசேர்ந்துள்ள
அவகடம் இந்தஊனுடம்பு
தீர்-நீங்கப்பெறும்
நலம்—முத்தியாகிய நன்மையை
பெற—நானடையும்படி
செய்தருள்—உதவியருள் வீராக
எ. று. ஏ. அசை 39

சின்னம் – சிவசாதனமான திருநீறு, உருத்திராக்க முதலியவை.

செய்தவஞ் சற்றுளத் திச்சைபல் கோடிநின் சீரருள்மஞ்
செய்தவஞ் சற்றுய்ந்து ளாருடன் சேர்வன்கொல் தீமலரஞ்
செய்தவஞ் சற்றுதி யார்வாழ்செந் தூர செழும்பவளச்
செய்தவஞ் சற்றுணைக் கையால்முன் னல்கினை தெம்புற்றதே

இ-ள்

செய்தவம்-யானியற்றிய தவம்
சற்று-மிகவும் குறைவானது
உளத்து-மனதில் உள்ள
இச்சை-விருப்பங்களோ
பல்கோடி-மிகப்பலவாகும்
நின்-தேவரீரது
சீர் அருள்-திருவருளாகிய
மஞ்சு-கருணை மேகம்
எய்த-அருள் பொழிந்ததனால்
அஞ்சு-ஐம்புலவர்தனை
அற்று-நீங்கப்பெற்று
உய்ந்துளாருடன்-ஞானமடைத்த பெரியோர்களோடு
சேர்வன்கொல்-யான் சேரப்பெறுவேனோ
தீமலர்-கொடிய பூங்கணைகள்
அஞ்சு-ஐந்தினையும்
எய்த-விடுக்கின்றவனான
வஞ்சன்-கபட மன்மதனை
துதியார்-புகழாத தவசிகள்
வாழ்-வாழ்கின்ற
செந்தூர-திருச்செந்திலாண்டவரே
செழும்-வளமான
பவள-பவளம்போன்று
செய்த-சிவந்த
துணைக்கையால்-இரு கரங்களாலும்
அஞ்சல்-அபயக்குறிப்பை
முன்-அன்றொரு சமயம்
நல்கினை-காட்டியருளினீர் (அதனால்)
தெம்பு-ஊக்கம்
உற்றது-மனதில் அமைந்தது
ஏ. ஓ. ஏ. அசை 40

தெம்பல வாவிறல் காட்டவென் றுடிய சேய்க்கமலத்
தெம்பல வாவி பொரும்பணைச் செந்திற் சிவகுரு வந்
தெம்பல வாவி மறுகாதன் றம்படிச் செப்பவுண்டாம்
தெம்பல வாவியிற் றீயிற் புனலின் சிதறியதே

இ-ள்

தெம்பு-செருக்கினுல் அலவா-நீதிக்கு மாறுபட்ட விறல்-வலிய செயல்களை காட்ட-அசுரர்கள் செய்தபோது வென்று-அவற்றைச் செயித்து ஆடிய-திருவிளையாட்டியற்றிய சேய்-முருகப்பெருமான் கமல-தாமரை வளர்தற்கு இடமான தெம்பல்-சேறும் அ-அழகும்பொருந்திய வாவி-நீர்த்தடாகங்களை பொரும்—ஒப்பாயுள்ள பணை—வயற்சிறப்பமைந்த செந்தில்-திருச்செந்திலில் உள்ள சிவகுரு-சாமிநாதக்கடவுள் வந்து-எழுந்தருளி எம்-அடியேனுடைய பல-பயனுள்ள ஆவி—உயிர் மறுகாது—தவியாவாறு அன்று-முன்னொரு சமயம் அப்படி-அந்த விதமாக செப்ப-மொழிந்த அருளுரையால் உண்டாம்-ஏற்பட்ட தெம்புஅலவா-உற்சாக மன்றே இயல்-தமிழ்ப் பாடல்களை தீயில்-நெருப்பிலும் புனலில்-நீர் நிலைகளிலும் சிதறியது-அழிய இட்ட காரணமாகும் எ. று. ஏ. அசை

சுவாமிகள் தமது பாடற் சுவடிகள் பலவற்றை நீரிலும் நெருப்பிலும் இட்டுச் சேதித்தனர். முருகனருளிய அருள்மொழியே துணிவு தந்ததென்பதாம். அநுபவக் குறிப்பு. 41

சிதறிய வேண படியாட லெங்கணும் செய்யமுன்னுட்
சிதறிய பாடல் பெறநாடி வாடிய சிரறிவாய்!
சிதறிய தாமென நல்குநர் வாழ்திருச் செந்திற்கந்தா!
சிதறியங் கிவ்வுடல் தின்னுமுன் வீந்தருள் சேவையையே

இ—ள்

சித்—ஞான அநுபவத்தை அறிய-உணர்ந்துபெறவும் ஆமென-ஒப்பென்னும்படி நல்குநர்—ஈகைபுரிபவர்கள்

வேணபடி—விரும்பியவாறு
ஆடல்-சித்தாடலை
எங்கணும்-எல்லா இடங்களிலும்
செய்ய-சென்று நடத்தவும்
முன்னாள் - அககாலத்தில்
சிதறிய-என்னால் அழிக்கப்பட்ட
பாடல்-தமிழ்ப்பனுவல்களை
பெற-மீண்டு உம்மாற் பெறவும்
நாடி—விருப்பமுற்று
வாடிய-மனம் வருந்துகின்ற
சீர்-என் உள்ளப்பண்பை
அறிவாய்-நீர் அறிவீர்
சிதறி அது—பரவிப்பெய்யும் மழையை
வாழ்-நிறைந்துவசிக்கின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
கந்தா—கந்தக் கடவுளே
சிதல்-கறையான்களும்
தீ—நெருப்பும்

அங்கு-ஈமத்தினிடமாக
இவ்வுடல்-இச்சரீரத்தை
தின்னுமுன்-உண்ணு முன்பே
சேவையை-உமது காட்சியை
ஈந்து-யான் காண உதவி
அருள்-திருவருள் புரிவீராக

எ. று. ஏ. அசை 42

சேவை யினியதெண் ணீர்த்தென்றல் வெற்பிற் சிறுமுனிவன்
சேவை யினியங்கும் வேலொடு சென்றனை செந்திலுக்கச்
சேவை யினியமம் வைத்துவந் தேன்,கொடுஞ் சித்தசனஞ்
சேவை யினியடி யேன்மீதெய் யாது செறுத்தருளே.

இ—ள்.

சேவு—இடப வாகனராகிய
ஐ-சிவபிரானுக்கும்
இனிய-இனிமையான
தெள்நீர்-தெளிநீர் அருவியும்
தென்றல்-தென்றற் காற்றையுமுள்ள
வெற்பின்-பொதியமலைக்குரிய
அ—அத்தகைய
சேவையின்-காட்சியைப் பெறவிரும்பி
நியமம்-வழிபாட்டு முறைகளை
வைத்து—மனதிற்கொண்டு
வந்தேன்—யான் வந்துள்ளேன்
கொடும்-கொடியவனான

சிறுமுனிவன்-குறுமுனி வருக்கும்
சே-சிவப்பு நிறமும்
வையின்-கூர்மையும் கொண்டு
இயங்கும்-விளங்குகின்ற
வேலொடு-வேற்படையுடன்
சென்றனை-அருள்புரியச் சென்றீர்
செந்திலுக்கு-திருச்செந்தூருக்கு
சித்தசன்-மன்மதன்
அஞ்சு-ஐந்தாகிய
ஏவை-மலரம்புகளை
இனி-இனிமேலாவது
அடியேன்மீது-என்னிடம்
எய்யாது-தொடுக்காதபடி
செறுத்து-அவனைக் கோபித்து
அருள்-என்னைக் காக்க வேண்டும்
எ. று. ஏ. அசை 43

செறுத்தலை வாளைத் திரளுந்தி வானிடைச் சென்றுடுக்கட்
செறுத்தலை வாளைக் கடலேங்க விழ்திருச் செந்திற்கந்தா!
செறுத்தலை வாளைவெல் கண்ணரைக் கொள்மலைத் தேவ!தென்னார்ச்
செறுத்தலை வாளைய கோர்வெனக் குத்தினன் சேர்க்கைநல்கே

இ-ள்

செறுத்தலை-வயல்களிடத்து
வாளைத்திரள்-வாளைமீன் கூட்டம்
உந்தி-மேலெழுந்து
வானிடை-ஆகாயத்தின் பால்
சென்று-பாய்ந்து
உடுக்கள்-மீனென்ற பெயருடைய நட்சத்திரங்களை
செறுத்து-கோபித்து மீளவும்
அலை-அலைகளையும்
வாள்-ஒளியையும்
ஐ-அழகையுமுடைய
கடல்-சமுத்திரமானது
வாளை-கூரிய வாளையும்
வெல்-வெல்லத்தக்க
கண்ணரை-கண்களுடைய
இரண்டு தேவிமார்களை
கொள்-கொண்டு விளங்குகின்ற
மலைத்தேவ-மலைநிலத் தெய்வமே
ஒன்னார்-பகைவர்களை
செறுத்து-கொன்று
அலைவாள்-போர்க்களத்தில் உலாவிய காளியை
ஐயகோஎன-ஐயோ என் றலறும்படி

ஏங்க-புலம்பும்படி
வீழ்-மேலிருந்து
குதிக்கின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரில் எழுந்தருளிய
கந்த-கந்தக்கடவுளே
செல்-மேகம்
துய்த்தலை-உண்பதான
கடலையும்
குத்தினன்-குத்திய வீர
வாகுவை ஒத்த
சேர்க்கை-வீரர் கூட்டத்
தில் வாழும் சிறப்பை
நல்கு- கொடுத்தருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை
வீரவாகுவுடன் கூடும்
சிறப்பை எனவும் கொள்ள
லாம். 44

சேர்க்கைய தாகக் கவுமா ரரைத்தந்து செங்கடப்பஞ்
சேர்க்கைய தாகப் பயனல்கு வாய்புனச் சேயிழைதன்
சேர்க்கைய தாகருங் கோட்டுச்செம் மாவல சீறவுணர்
சேர்க்கைய தா!கவின் செந்தூர எங்குந் திரிபவனே

இ-ள்

சேர்க்கையதாக-யான்
சேரும் இடமாக
கவுமாரரை-உனது அடிய
வர்களை
தந்து-அடியேனுக்கு உதவி
செம்-செம்மையான
கடப்பம்-கடப்ப மலர்களை
சேர்-சேரத்தொடுக்கும்
பணி
கையது-என்கைக்கு உரி
யது
ஆக-ஆகும்படிஉதவி.
பயன்-விரும்பிய வரங்களை

நல்குவாய்-கொடுத்தருள்
வீராக
புன-தினைப்புனத்திருந்த
தா-தாவுகின்ற
கரும்-கருமை நிறமான
கோட்டு-கொம்புடையதாய்
செம்-செம்மைநிறமமைந்த
மா-ஆட்டைச் செலுத்தும்
வல-வல்லபமுடையவரே

சீறு-கோபித்தெழுகின்ற
அவுணர்-அசுரர்கள்
சேர்க்கை-கூட்டத்தை
அதா-அழித்தவரே

கவின்-அழகுமிக்க
செந்தூர-திருச்செந்தி
லாண்டவரே
எங்கும்-அன்பர்கள்
உள்ள இடமெலாம்

சேயிழைதன்—வள்ளி நாயகியின்
சேர்க்கைய—கூட்டுற வுடையவரே
திரிபவனே-சென்றருள் பவரே
எ. று. 45

திரியுங் கருமருப் பாடேறித் தொண்டர் திகைப்பொழியத்
திரியுங் கருமன் றிருச்செந்தில் வாழ்குகன் தேவர்தம்மெ
திரியுங் கருமறை யோன் மாலைச் செய்துயர் தீர்த்தவன், அத்
திரியுங் கருமற் றவிர்த்தாள்நன் னீருங்கொள் சிற்பரனே

இ-ள்

திரியும்-திருகி வளைந்துள்ள
கருமருப்பு-கருங்கொம்புடைய
ஆடுஏறி-ஆட்டில் இவர்ந்து
தொண்டர்-அடியவர்களது
திகைப்பு—சஞ்சலங்கள்
ஒழிய—நீங்கும்படி
திரியும்-பவனிசெய்த
கருமன்-தொழிலுடையவர்
திருச்செந்தில்—திருச்செந்தூரில்
வாழ்—எழுந்தருளியுள்ள
குகன்-குகக்கடவுள்
தேவர்தம்-வானவர்களுடைய
எதிரி-பகைவனான சூரனுவான்
உங்கு—மேலிடத்துள்ள
அருமறையோன்—பிரமனையும்
மாலை-திருமாலையும்
செய்துயர்—படுத்திய கொடுமை
தீர்த்தவன்-நீக்கியருளியவர்
அத்திரியும்-மலைபோன்ற
கரு-பிறவியிலாகிய
மல்—துயரங்களை
தவிர்த்து—அடியருக்கில்லாமல் செய்து
ஆள்-ஆண்டருளுகின்ற
நல்நீர்-நல்ல கருணைப் பண்பை
கொள்—பெற்றுவிளங்கும்
சிற்பரன்—ஞான வடிவானவர்
எ. று. ஏ. அசை 46

சிற்பரன் றன்புடன் செய்யும் உருவினும் சேர்ந்தொளிரும்
சிற்பரன் றன்ம மலிசெந்தில் வாழருட் டேசிகனெஞ்
சிற்பரன் றன்விழிச் சேயென நாடுஞ் சிலருக்குள்மா
ஒற்பரன் றன்றெனும் நீதிக்கு மொத்துச் சிறந்தவனே

இ-ள்.

சிற்பர்-சிற்பக் கலைஞர்கள்.
அன்று-முற்காலத்தில்
அன்புடன்-பத்தியுடன
செய்யும்-செதுக்கிய
உருவினும்-வடிவங்களிலும்
சேர்ந்து-கலந்து நின்று
ஒளிரும்-விளங்குகின்ற
சிற்பரன்-பரம்பொருளாவர்
தன்மம்-அறச்செயல்கள்
மலி-நிறைந்துள்ள
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
அருள்-திருவருட் சிறப்புடைய
தேசிகன்-சற்குருநாதர்
நெஞ்சில்-மனத்தினிடமாக
பரன்றன்-பரமசிவனது
விழி-நெருப்புக்கண்வழியுதித்த
சேய்என-குமாரக் கடவுளென்று
நாடும்-தியானிக்கின்ற
சிலருக்கும்-ஒருசில பேர்களுக்கும்
உள்-நினைக்கத்தக்கதாயும்
மாசு இல்-குற்றமற்றதாயுமுள்ள
பரு-சகளவடிவம்(உருவம்)
அன்று அன்று-உடையதல்ல
எனும்-(அருவமே) என்று கூறும்
நீதிக்கும்-உண்மைக்கும்
ஒத்து-இருவிதமாயும்
இணங்கி நின்றருளும்
சிறந்தவன்-திருவருளுடையவன் 47

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய் என்ற அநுபூதிப் பாடலை ஒப்பு நோக்குக.

சிறப்பன வாயிரம் சோர்செந் தூர்வளர் சேய்;கொடுஞ்சூர்ச்
சிறப்பன வாயிரம் போன்றபல் பாடல்கட் சிந்தல்முதற்
சிறப்பன வாயிரங் கெற்றற்கும் நேயன்,கை சேர்உளுந்திற்
சிறப்பன வாயிர மாகவிட் டானைத் தெளித்தவனே

இ—ள்.

சிறப்பன-மேலான அருட்செயல்
ஆயிரம்-மிகுதியாகவும்
சீர்-சிறப்பாகவும்
அனவாய்-அதுபோன்ற
வேறுசில தவற்றினையும்
இரங்கு-எண்ணி ஏங்குகின்ற

ஆர்-அமையப்பெற்ற
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
வளர்-கோயில்கொண்டுள்ள
சேய்-முருகக் கடவுள்
கொடும்-கொடியவனான
சூர்-சூரனை
சிறு-கோபித்த
அப்பன்-தந்தையாவர்
அ-அந்த
ஆயிரம்போன்ற-ஆயிரக் கணக்கான
பல்பாடல்கள்-பலபாட்டுக்களை
சிந்தல்முதல்-அடியேன் சிதைத்தது முதலாகிய
சில்தப்பு-சில தவறுகளையும்
என்றற்கும்-அடியேனுக்கும்
நேயன்-அன்புள்ள கடவுள்
கைசேர்-உள்ளங்கையிடம் உள்ள
உளுந்தில்-உளுந்தைப் போன்ற
சிறு-சிற்றளவில்
அப்பு-கடல்நீரை உண்டு
அன்ன-அதுபோற்குறுகிய
வாய்-தனது வாய்வழி
இரமாக-மகிழ்வுடன்
விட்டானை-உண்டவரான குறுமுனியை
தெளித்தவன்-உபதேசித்தருள்புரிந்த முருகப் பெருமானுவர்
எ. று. ஏ. அசை 48

தெளித்தவித் தாரக் கவிவாணர் சூழ்திருச் செந்திலிறை
தெளித்தவித் தாரவ் வனத்தேனல் காத்த சிறுமியெதிர்
தெளித்தவித் தார மணிமார்பிற் சேரச் செலுத்தியசேய்
தெளித்தவித் தாரரு ளாவெனில் மாயுமென் சிற்றனமே

இ-ள்

தெளித்த-தெளிவினை உடைய
வித்தார-விரிந்த புலமையுள்ள
கவிவாணர்-பெரும் புலவர்கள்
சூழ்-நெருங்கி வாழ்கின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
அவித்து-இப்பிறப்பின் இழிவை மாற்றி
ஆரம்- மலர்மாலைகளை
அணி-புனைந்துள்ள
மார்பில்-தனது மார்பிடத்தில்
சேர-தழுவும்படி
செலுத்திய-கருணை செய்த
சேய்-முருகப் பெருமான்.

இறை-தலைமையுடையவர்	தெளித்த-தேனைச் சிதறு
தெளித்த-விதைக்கப்பட்ட	கின்ற
வித்து ஆர்-விதைகளைக் கொண்ட	வி-சிறப்பு மிக்க
	தார்-அவனதுமலர்
அவ்வனத்து-அக்காட்டி	மாலையை
லிருந்து	அருளானெனில்-தாரா
ஏனல்-தினைப்பயிர்களை	திருந்தால்
காத்த-காவல்புரிந்த	என்-எனது
சிறுமி-வள்ளிநாயகியின்	சிற்றனம்-சிறிய பேதை
எதிர்-முன்சென்று	மகள்
தெளித்து-அவள் முன்	மாயும்-அவன் விருப்பத்
னிலைமையை விளக்கி	தால் உயிர்விட நேரும்
	ஏ. று. ஏ. அசை 49

சிற்றர மானனை யார்மயல் வாதனை தீர்த்தருள்மெய்ச்
சிற்றர மான வடிவேலோ டென்முற் றிகழ்வதென்றோ
சிற்றர மான விழிவள்ளி கேள்வ!செந் திற்செல்வ!மிஞ்
சிற்றர மானருள் மங்கைபங் காபல சிலம்பினனே

இ—ள்

சில்-தலைப்பணியை	விழி-கண்களைக் கொண்ட
தர-தரித்துள்ள	வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்
மான் அனையர்-மான்	கேள்வ-கணவரே
போன்ற மாதரது	செந்தில்-திருச்செந்
மயல்-காமமாகிய	தூரின்
வாதனை-ஆசைத் துயரை	செல்வ-செல்வமாயுள்ள
தீர்த்தருள்-நீக்குதல்	வரே
வேண்டும்	மிஞ்சு இல்-தனக்குமேல்
மெய்ச்சில்-உண்மையான	இல்லாத
புகழில்	தரு-கற்பகத்தருவினுனை
தரமான-தகுதியுடைய	அ(ம்)மான் மாமனாகிய
வேடி-கூர்மை மிக்க	இந்திரன்
வேலொடு-வேலாயுதத்	அருள்-வளர்த்துதவிய
துடன்	மங்கை-தெய்வயானையின்

என் முன்-அடியேனெதிரில் பங்கா-நாயகரே
திகழ்வது-காட்சி தருவது பல்-பலவாகிய
என்றோ-எக்காலமோ சிலம்பினனே-மலைக்குரிய
சிற்று அர-சிறியஅரத்தினை வரே
மான-ஒத்ததான எ. று. 50

சிலம்பணித் தாளத்தர் தந்தகந் தா!எழிற் செந்திலுள்ளாய்!
சிலம்பணித் தாளத் தனிச்சீர் குலாவத் திகழ்ந்தபல
சிலம்பணித் தாளத்த ஆடல்செய் வாய்!நின் திருப்புகழ்பே
சிலம்பணித் தாளத் ததியிது காண்!அருட் சித்தருளே

இ-ள்

சிலம்பு-காற்சிலம்பை தாளத்த-தாளவரிசை
அணி-தரித்திருக்கின்ற யுடன்
தாள்-திருவடிகளையுடைய ஆடல்-திருநடனத்தை
அத்தர்-சிவபிரான் செய்வாய்-புரிந்தருள்
தந்த-தோற்றுவித்தருளிய பவரே
கந்தா-கந்தக் கடவுளே நின்-உம்முடைய
எழில்-அழகுவாய்ந்த திருப்புகழ்-இனியசிறப்பை
செந்தில்-திருச்செந்தூரில் பேசிலம்-கூறுதிருக்கின்
உள்ளாய்-கோயில்கொண் றேன் (ஆயினும்)
டிருப்பவரே பணித்து-பணியாளனை
சில்அம்பு-சிலநீர்நிலைகளை ஏற்று
அணித்து-அருகில் ஆள-ஆட்கொள்வதற்கு
உறும்படி ததி-ஏற்றசமயம்
ஆள்-கொண்டுவிளங்கும்
அத்தனிச்சீர்-இனியசிறப்பு இதுகாண்-இதுவேயாகும்
குலாவத்திகழ்ந்த-அமைந் அருட்சித்து-திருவருளா
துள்ள டல்களைச் செய்யும்
பல-பலவாகிய ஆற்றலை
சிலம்பு-மலைகளில் அருள்-வளங்கியருள்
அ(ண்)ணி-பொருந்தி வீராக
யிருந்து எ. று. ஏ. அசை 51

சித்தத்தை யானனத் தானுணர் தேசிகன் செந்திலில்வ
சித்தத்தை யானனங் கைக்குரித் தாங்குகன், செந்தமிழா
சித்தத்தை யானனத் தானைச் சிறைப்படச் செய்தவனெண்
சித்தத்தை யானன விற்செயக் காட்டுந் திறத்தினனே

இ-ள்

சித்தத்து-தனது திருவுளத்தில்
ஐ-ஐந்தாகிய
ஆனனத்தான்-முகமுடைய சிவன்
உணர்-மதித்தறிந்துள்ள
தேசிகன்-குருநாதரானவர்
செந்திலில்-திருச்செந்தூரில்
வசித்து-எழுந்தருளியிருந்து
அத்த-செல்வத்துக்கு
ஐ ஆன-தலைமையான திருமகளை ஒத்த
தங்கைக்கு-தெய்வயானைக்கு
உரித்து ஆம்-உரிமை மிக்கவர்
செம்-செம்மையான
தமிழ்-தமிழ்ப் பாடல்களை
ஆசி-விரும்பிப்பாடிய
தத்தையான்-அருணகிரி நாதராகிய கிளியினையுடையவர்
அனத்தானை-பிரமனை
சிறைப்பட-சிறையிலிருக்கும்படி
செய்தவன்-தண்டம் செய்தவர்
எண்-எட்டு விதமான
சித்து அத்தை-சித்தி வகைகளை
யான்-அடியேன்
நனவில்-சாக்கிரத்தில்
செய-பலரறியும்படிச்செய்ய
காட்டும்-திருவருள் புரிகின்ற
திறத்தினன்-வல்லமையுடையவரேயாம்
எ. று. ஏ. அசை 52

திறக்கும் பகம்பக் களிறன்ன கொங்கைச் சிறுமியர்தம்
திறக்கும் பகம்பகற் போதினுங் காண்பவர் சேர்க்கை கொள்ளாத்
திறக்கும் பகம்பரிந் தீந்தருள் வாய்!செந்திற் சீர்பகரும்
திறக்கும் பகம்பக ரூர்க்கைப்புந் தந்த சிவகுருவே

இ—ள்

திற-வலிமையான
கும்ப-மத்தகத்தையும்
பரிந்து-என்மீது இரங்கி
ஈந்து-பெறஉதவி

கம்ப-அசைதலையுமுடைய களிறு அன்ன-யானை மத்தகம் போன்ற கொங்கை-தனங்களைக் கொண்ட சிறுமியர் தம்-மாதர்களது திறக்கும்-வெளிப்படவிருக்கும் பகம்-மறைவிடத்தை பகற்போதினும்-நண்பகலிலும் காண்பவர்-காணவிழைபவரது சேர்க்கை-கூட்டுறவை கொள்ளா-மேற்கொள்ளாத திற-மனவுறுதி பெற்ற கும்பு-மேலோர்கூட்டத்தை அகம்-உமது திருவுள்ளம் அருள் வாய்-கருணை புரிவீராக. செந்தில்-திருச்செந்தூர்ப் பதியின் சீர்-தெய்வச்சிறப்பை பகரும்-பாராட்டுகின்ற திறக்கு-தன்மையுள்ள எனக்கு உம்பஅகம்-தேவலோகத்துள்ள பகடு-ஐராவத யானைமீது ஊர்-ஏறிச்செல்லும் இந்திர போகத்தின் கைப்பும்-வெறுப்பை தந்த-இயல்பாகவே உதவிய சிவகுருவே-சிவகுருநாதரே எ. று 53

சிவகுரு வேதண்ட வாணனும் அன்பொடு தெண்டனிடும்
சிவகுரு வேசெந்தி லாதிப னே!அறு திங்கள்முகச்
சிவகுரு வேர்களை ஆறெழுத் தாய்!பரும் செம்மலர்வா
சிவகுரு வேபொரு ளென்றுமெய் ஞானச் செயலருளே

இ—ள்.

சிவ-உயர்வாயும் குரு-ஒளிஉள்ளதாயும் உள்ள வேதண்ட-கயிலைமலையில் வாணனும்-வாழ்பவரான சிவனும் அன்பொடு-பக்தியுடன் தெண்டனிடும்-வணங்குகின்ற குரு-துன்பங்களின் வேர்-மூலத்தை களை-அறச்செய்கின்ற ஆறெழுத்தாய்-சடாக்கரமுடையவரே பரும்-பெரிதான செம்-செந்நிறமான மலர்-தாமரைப்பூவில் வாசி-வசிப்பவனான பிரமன்

சிவகுருவே-சாமிநாதக் கடவுளே	வகு-வினைக்கேற்ப தருவ தான
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்	உருவே-சரீரங்களை
ஆதியனே-தலைவனே	பொருள்-உண்மையான
அறு-ஆறு என்ற எண் ணுள்ள	ஆன்மா
	என்னு-என்று கூறுத
திங்கள்-சந்திரனை ஒத்த	மெய்-சத்தியமான
முக-முகங்களைக் கொண்ட	ஞான-இறையறிவின்பாற் பட்ட
சிவ-மங்களப் பொரு ளானவரே	செயல்-தவச்செயலை
	அருள்-தந்தருள்வீராக
	எ, று, ஏ, அசை

தேகமே உயிரென்பவர் உலோகாயதர் என்க. 54

செயலைத் தருநிழற் போற்றுந ராதியர்ச் செற்றுமகிழ்
செயலைத் தருவதுன் பாரங்கண் டாய்!பல சேல்உகளும்
செயலைத் தரும்வயற் செந்திலெந் தாய்!வெஞ் செருக்களத்தின்
செயலைத் தருக்குடைப் பேயின மும்புகழ் திண்புயனே

இ-ள்

செயலைத்தரு-அசோக மரத்தின்	ஐதரும்-அழகுதருகின்ற
	வயல்-வயற்சிறப்புடைய
நிழல்-நிழலிலுள்ள அருகதேவனை	செந்தில்-திருச்செந்தூரி லுள்ள
போற்றுநர்-வணங்கும் சமணர்	எந்தாய்-எமது தந்தையே
ஆதியர்-முதலிய புறச் சமயிகளை	வெம்-கொடிய
செற்று-வென்று	செருக்களத்தின்-போர்க் களத்தின்
மகிழ்-களிக்கின்ற	
செயலை-அருட்சித்தியை	செயலை-உமது வெற்றிப் பண்பை
தருவது-அடியேனுக்கு உதவுவது	தருக்குஉடை-இறுமாப் புடைய
உன்-தேவரீருடைய	

பாரம்கண்டாய்-கடமை யாகும்
பல-பலவிதமான
சேல்-மீன்வகைகள்
உகளும் உலாவுகின்றதும்
செயல்-சேற்றின் வளமுடையதுமான
பேயினமும்-அலகைக் கூட்டமும்
புகழ்-பாராட்டக்கூடிய
திண்-வலிமை மிக்க
புயனே-தோள்களுடையவரே
எ. று. 55

திண்ண வயனம் பறித்தாண்டு ளார்க்குப தேசஞ்சொல்லும்
திண்ண னயனம்பு விட்டழ நான்கு சிரத்துங்குட்டும்
திண்ண னயனம்பு காதருள் வான்,திருச் செந்திலில்வாழ்
திண்ண னயனம்ப வல்லாரை யாளுந் திருக்கண்ணனே

இ-ள்

திண்ணன்-கண்ணப்ப நாயனாரது
நயனம்-கண்களை
பறித்து-பெயர்க்கச்செய்து
ஆண்டுளார்க்கு-அருளிய சிவனுக்கு
உபதேசம்-பிரணவப் பொருளை
சொல்லும்-கூறிய
திண்ணன்-உண்மைப் பொருளானவர்
அயன்-பிரமதேவன்
அம்புவிட்டு-கண்களில் நீர்கசிந்து
அழ-அழும்படி
நான்கு-நான்காயுள்ள
சிரத்தும்-தலைகளிலும்
குட்டும்-மோதியருளிய
திண்ணன்-வலிமையுடையவர்
அயனம்-பிறப்பை
புகாது-அடியவர் பெருதபடி
அருள்வான்-திருவருள் புரிபவர்
திருச்செந்திலில்-திருச்செந்தூரில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
திண்-உறுதியான
அனையன்-தாய் போன்ற கருணையினர்
நம்ப-தன்னை உறுதியாக எண்ண
வல்லாரை-வல்லவர்களை
ஆளும்-ஆட்கொள்ளுகின்ற
திரு-கருணை நிறைந்த
கண்ணன்-திருக்கண்களுடையவராகும்
எ. று. ஏ. அசை 56

திருக்கண்ண னும்நந்தன் மைந்தன் மருமகன் செந்திலென்றும்
திருக்கண்ண னைந்த மாறிரண் டாறு சினம்பொருந்தும்
திருக்கண்ண னைந்த வொட்டான் அழலுடற் றெவ்வையுணத்
திருக்கண்ண னைந்தம் ஆதி நடுவறுஞ் செஞ்சுடரே

இ-ள்

திரு-அழகிய
கண்ணன் ஆம்-கண்ணபிரானாகி
நந்தன்-நந்தகோபனிடத்து
மைந்தன்-குமாரனாக வளர்ந்த மாயனது
மருமகன்-மருகனானவர்
செந்தில்—திருச்செந்தூர்
என்னும்-என்று வழங்குகின்ற
திரு—செல்வமிக்க
கண்ணன்-இடத்தையுடையவர்
ஆனந்தம்—அருளை வழங்குவதான
ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டும்
ஆறு—ஆறுகிய
சினம்—கோபமுடையதும் ஆகி
பொருந்தும்-அமையப் பெற்ற
திரு-தெய்வீகச் சிறப்பான
கண்ணன்-18 கண்களுடையவர்
நான்—அடியேன்
நந்த-துன்பத்தில் கெடும்படி
ஒட்டான்-செய்யாதவர்
அழல்-நெருப்பான
உடல்-சரீரம்பெற்ற
தெவ்வை-பகையான அனலாசுரனை
உண்—விழுங்கிய
அத்தி-யானையான
ருக்கு—வேத முதல்வரான கணபதியை
அண்ணனுன்-தமையனுகப் பெற்றவர்
அந்தம்—முடிவும்
ஆதி-முதலும்
நடு—இடையும்
அறும்-இல்லாத
செம்-செந்நிறமான
சுடர்-ஒளிவடிவமுற்ற முருகக்கடவுள் ஆவர்
எ. று. ஏ. அசை 57

செஞ்சதங் கைப்பிறப் பெய்தலொட் டாமற்இச் செந்திலிந்நிற்
செஞ்சதங் கைப்பதம் சூட்டுவை யோமறை செப்பறியாச்
செஞ்சதங் கைக்கனி போனல்கு வாய்கடற் றீயர்யவுஞ்
செஞ்சதங் கைப்படை யிற்புரி வீரருட் சிரியனே

இ—ள்

செஞ்ச—செய்தனவான
தம்—அவரவர் வினைக்கேற்ப
கை—வரிசையாகவருகின்ற
பிறப்பு·பிறப்பானது
எய்தஒட்டாமல்—என்னைச் சேராதபடி
இச்செந்திலில்—இந்தத் திருச்செந்தூரில்
நின்—உம்முடைய
செம்—தாமரை மலர்போற் சிவந்து
சதங்கை—சிலம்பணியப் பெற்ற
பதம்—திருவடிகளை
சூட்டுவையோ—தலைமீது அணிவீரோ
மறை—வேதங்கள்
செப்பறியா—கூறமுடியாததும்
செம்—உறுதியானதும்
சதம்—நிலைபேறுடையதுமான முத்தியை
கை—கையிடமுற்ற
கனிபோல்—நெல்லிக்கனி போல
நல்குவாய்—கொடுத்தருள வேண்டும்
கடல்—சமுத்திரம்போற் பெருகிய
தீயர்—அசுரர்களது
பவுஞ்சு—படைகளை
எஞ்சு—குறைந்தொழியும் படி
அதம்—நாசமாவதை
கை—திருக்கரத்தணிந்த
படையில்—வேலாயுதத்தால்
புரி—செய்தருளிய
நவவீரருள்—ஒன்பது வீரர்களுக்கும்
சீரியனே—தலைவராகிய முருகப்பெருமானே
எ. று. 58

சீரிய மானன்ன கண்ணார்க ளாடற் றிரமிவற்றாற்
சீரிய மானன்ன லஞ்சேருங் கோயிற்செந் திற்குகனென்
சீரிய மானன்ன ருட்பேறு பெற்றுயச் செய்குதியேற்
சீரிய மானன் னனுகாப் பவங்களுந் தீர்தருமே

இ—ள்

சீரிய—அழகுவாய்ந்த
மான் அன்ன—மானினை ஒத்த
குக—குகக்கடவுளே
என்—அடியேனது
சீர்—சிறந்த

கண்ணார்கள்-கண்களு
டைய மாதர்கள்
ஆடல்-நாட்டியத்தின்
திரம்-ஆடற்சிறப்பு
இவற்றால்-முதலியவை
யாலும்
சீர்—ஒலியையுடைய
இயம்—இசைக்கருவி
களாலும்
மா—மாண்புமிகுந்து
தன் நலம்—நல்ல இனிமை
சேரும்-சேரச்செய்கின்ற
கோயில்—திருக்கோயி
லுடைய
செந்தில்—திருச்செந்திற்
பதியின்
இயமானன்-ஆன்மா
அருட்பேறு-திருவருட்
பேற்றை
பெற்று-எய்தி
உய-கடைத்தேறும்படி
செய்குதியேல்-அருள்
வீராயின்
சீர்-தண்டத்தைக்கொண்ட
இயம-எமனால் வரும்
இறப்பும்
அனன்-அன்னவாகனப்
பிரமனால் வரும் பிறப்பும்
அணுகா—நெருங்கமாட்டா
பவங்களும்-இருவினை
களும்
தீர்தரும்—நீங்கிவிடும்
ஏ. று. ஏ. அசை 59

தீராத வஞ்சயி லம்பரன் மைந்த! திகழயிற்கைத்
தீராத வஞ்சயி லந்திதென் பாருணர் செந்திற்கந்தா
தீராத வஞ்சயி லம்போற்கொள் வாளுயிர்த் தின்பதென்னே
[illegible]ராத வஞ்சயி லம்பேவு மாரன் செருக்குன்றவே

இ—ள்

தீர்-தீர்த்து அருளவேண்
டும்
ஆத-தீமை மிகுந்த
நஞ்சு-ஆலகாலவிடத்தை
அயில்-உண்டவரான
அம்பரன்-சிவபிரானது
மைந்த—திருக்குமாரரே
திகழ்—ஒளிமிகுந்த
அயில்—வேலாயுதத்தை
கை—கையிலேந்திய
தீ—தீமை தருகின்ற
ரா—இராக்காலமானது
தனம்-கொங்கைகளை
சயிலம்போல்—மலைகளைப்
போல
கொள்வாள்—கொண்ட
மகளின்
உயிர்—ஆவி
தின்பது-துன்புறுத்து
வதை

தீரா—வீரமிக்கவரே
தனம்-பொருளும்
ச. இலம்-சேர்ந்த வீடும்
தீது-பந்தம் தருவனவே
என்பார்—என்றறிந்த ஞானிகள்
உணர்—அறியத்தக்க
செந்தில்—திருச்செந்தூரை யுடைய
கந்தா—கந்தக்கடவுளே
என்னே—நீர் அறியாதது ஏனோ
தீரா—இடைவிடாமல்
தன்-தன்னுடைய
அஞ்சு-ஐந்தாயுள்ள
அயில்-கூர்மையுடைய
அம்பு-பூக்கணைகளை
ஏவும்-விடுகின்ற
மாரன்-மன்மதனது
செரு-போரின் வலிமை
குன்ற-குறையும்படி

(குன்றவே தீர் எனக் கொண்டு முடிக்கவும்) 60

செருக்கு மதனன் மலர்வாளி யுந்தென் றற் றேருங்கொண்டு
செருக்கு மதனக மாம்இரு ளாலஞ்சச் செய்யும்அடற்
செருக்கு மதனசொற் சேனைக்கும் எய்த்தனன் செந்திற்குகா
செருக்கு மதனடி யார்மோன வாழ்விற் சிறிதருளே

இ—ள்

செருக்கும்—இறுமாப் புடைய
மதனன்—மன்மதன்
மலர்—பூக்களால் ஆகிய
வாளியும்—அம்புகளும்
தென்றல்-தென்றலாகிய
தேரும்-தேரினையும்
கொண்டு—உடையவனாய்
செருக்கும்-மயங்கச் செய்கின்றான்
அதன் அகமாம்-அதன் விளைவினால்
இருளால்-அஞ்ஞான மிகுந்து
அஞ்ச-அச்சமடையும்படி
சொல்-சொற்களையுடைய
சேனைக்கும்-படையான மாதர்கட்கு
எய்த்தனன்—இளைப்புற் றேன்
செந்தில்-திருச்செந் தூரையுடைய
குகா-குகப்பெருமானே
செருக்கு-அருட்பெரு மிதத்தால்
மதன்-வலிமைமிக்க
அடியார்-அன்பர்கள் பெற்ற
மோன—மவுன அநுபவ மான

செயும்-செய்கின்ற
அடல்-வலிமையான
செருக்கும்-போரினுக்கும்
மது அன-தேன் போன்ற
இனிய
வாழ்வில்-பெரும்பேற்றில்
சிறிது-ஒரு சற்றுவது
அருள்-கொடுத்தருள்
வீராக
எ. று. ஏ. அசை 61

சிறிக்கும் பனிச்சை வழியாடல் செய்குகன் செந்திற்பிரான்
சிறிக்கும் பனிமல ரும்கொண்டு ளான்வெட்கும்
செவ்வியன்சொற்
சிறிக்கும் பனிய திருப்புக ழான்கலைச் சேயிழைக்கும்
சிறிக்கும் பனிவரைச் செல்விக்கும் ஆவற் செறிப்பவனே

இ—ன்

சிறி-சிறிய வடிவினரான
கும்பன்-அகத்திய முனிவர்
இச்சைவழி-விரும்பியபடி)
ஆடல்செய்-திருவிளை
யாடல் புரிகின்ற
குகன்—குகப்பெருமான்
செந்தில்-திருச்செந்தூ
ரினது
பிரான்—பெருமானுவார்
சிறு-சிறுமையைத் தருவ
தான
இக்கும்-கரும்பு வில்லும்
பனி—குளிர்ந்துள்ள
மலரும்-மலரம்புகளையும்
கொண்டுளான்—பெற்ற
மன்மதன்
வெட்கும்—கண்டு நாணும்
செவ்வியன்-அழகிய மேனி
யினர்
சொல்-சொல்லப்படுகின்ற
சில்-சிலவாகிய
திக்கும்—திசைகளில் இருப்
பவர்கள்
ப(ன்)னிய-புகழ்ந்து பேசு
கின்ற
திரு-தெய்வீகமான
புகழான்-கீர்த்தியுடைய
வன்
கலை-எல்லாக்கலைகளுக்கு
மூரிய
சேயிழைக்கும்-கலைமகட்
கும்
சிறிக்கும்—திருமகட்கும்
பனிவரை-இமவரையின
வான
சேயிழைக்கும்-உமையவட்கும்
ஆவல்-பெருமகிழ்வை
செறிப்பவன்-உண்டாகச்
செய்யும் பெருமானும்
எ. று. ஏ. அசை 62

செறிகைக் களப மிகுங்கோயி லாய்அலைச் சிந்துழக்கும்
செறிகைக் களபத் திரளார்செந் தூர திறலவுணர்
செறிகைக் களபச்சை மாவேற்கச் சென்றவ செய்யமயில்
செறிகைக் களபகர்ந் திட்டமை செய்யுந் தினமெதுவே

இ-ள்

செறி-நெருங்கிவரும்அன் பர்கள்
கை-கையிடத்துப்பெறு கின்ற
களபம்-சந்தனமணச் சிறப்பு
மிகும்-என்றும் மிகுந் துள்ள
கோயிலாய்-திருக்கோயிலு டையவரே
அலை-பெரிய அலைகள்
சிந்து-கடலின் நீரை
உழக்கும்-கலக்குகின்றதும்
செறி-திரட்சியான
கை-துதிக்கையுடைய
களப-யானைகளின்
திரள்-கூட்டமும்
ஆர்-பொருந்தி விளங்கும்
செந்தூர-செந்திலாண்ட வரே
திறல்-வலிமையுள்ள
அவுணர்-அசுரர்களை
செறி-அழிக்கின்ற
கை-ஆற்றலமைந்த
கள-போர்க்களத்தினரே
பச்சைமா-பசியதினை மாவை
ஏற்க-வள்ளியிடம் பெற விரும்பி
சென்றவ-வேடனாகச் சென்றவரே
செய்ய-அழகிய
மயில்-மயிற் கூட்டங்கள்
செல்-சென்று உலாவும்
திகை-திசையெல்லாம்
கள-இடமாக உடையவரே
பகர்ந்திட்டமை-என்பாற் கூறியவாறு
செய்யும்-பயனுறச் செய் கின்ற
தினம்-நல்லநாள்
எது-என்றோ
எ. று. ஏ. அசை 63

தினந்தினம் வாழும்நெற் போல மதனன் செயும்சமரத்
தினந்தினம் வாகை வடிவே லெடுத்துச் சிகியிவர்ந்து
தினந்தினம் வாவெனக் கூவுதல் கேட்கச் செவியிலையோ
தினந்தினம் வார்கர மால்புகழ் செந்திற் றிருமன்னனே

இ-ள்

தின்-அரிக்கின்ற அந்து இனம்-அந்துப் பூச்சிகள் வாழும்-சேர்ந்துள்ள நெல்போல்-நெல்லைப்போல (உள் வலிமை இழந்து) மதனன்-மன்மதனுவான் செயும்-புரிகின்ற சமரத்தில்-போரினுல் நந்தினம்-அழிவுற்ரேம் வாகை-வெற்றிமிக்கதும் வடி-கூர்மையுள்ளதுமான வேல்-வேலாயுதத்தை எடுத்து-கையிலேந்தி சிகி-மயில்வாகனத்தில் இவர்ந்து-ஏறியமர்ந்து தினம்தினம்-நாள்தோறும் வாஎன-வரவேண்டுமென் கூவும்-உரத்து நான் அழைப்பதை கேட்க-கேட்டருள்வதற்கு செவி-காதுகள் இல்லையோ-செயலிழந்தனவோ தில்-விரும்புகின்ற நந்தின்-சங்கினைக் கொண்டு அம்-அழகுடன் வல்கர-நீண்ட கைகளுடைய மால்-திருமால் புகழ்-புகழ்ந்துகூறும் செந்தில்-திருச்செந்தின் திரு-சிறப்புக்குரிய மன்னனே-தலைவரே பதாக எ.-று. 64

திருமன்ன ளுக முகனுதி மூவரைச் செற்றுச் செந்தூர்த்
திருமன்ன ளுகநின் ருய்வணங் காதுளத் தெம்புடன்எ
திருமன்ன ளுகம் நடுங்கப் புடைத்துச் சிறையில்வைத்தாய்
திருமன்ன ளுகப் பணித்தோகை மீது திகழ்ந்தருளே

இ-ள்

திரு-திருவருட்பேற்றை மன்னு-அமையப்பெற்ற அ-அந்த நாகமுகன்-யானைமுகத் தாருகன் ஆதி-சிங்கமுகன் முதலிய வரோடு தெம்புடன்-கர்வத்தோடு எதிரும்-முன்புநின்ற அன்னன்-அன்னவாகனப் பிரமன் ஆகம்-தனது உடல் நடுங்க-பதறும்படி புடைத்து-சிரசிற் குட்டி

மூவரை-மூன்றுவதாகிய சூரனையும்
செற்று-போரிற்கொன்று
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
திரு-தெய்வீக மிக்க
மன்னனுகை-தலைமைக் கடவுளாக
நின்ருய்-எழுந்தருளியவரே
வணங்காது-வழிபடாமல்
உள-மனத்தின்
சிறையில்லைத்தாய்-தளை பூட்டியவரே
திரு-அழகானது
மன்ன-நிலைத்திருக் குமாறு
நாகப்பணி-பாம்பாபரண முடைய
தோகைமீது-மயிலினமீது
திகழ்ந்து-காட்சி வழங்கி
அருள்-திருவருள் புரிவீராக
எ. று ஏ அசை 65

திகழா னனந்தலை நீழலுற் ருர்விழித் தீப்பொறியாய்த்
திகழா னனங்களோர் ஆறுடை யான்,புனச் செவ்வியைக்கைத்
திகழா னனங்கனெல் குஞ்செவ்வி யான்சமண் தீயர்தஞ்ச
திகழா னனலம் விளைத்தோன்செந் தூரிற் சிவக்கொழுந்தே

இ-ள்

திகழ்-விளங்குகின்ற
ஆல்-கல்லாலமரத்தின்
தனந்தலை-நடுவிடத்தில்
நீழல்-நிழலில்
உற்ருர்-அமர்ந்துள்ள பரமனது
விழி-நெற்றிக்கண்ணின்
தீப்பொறியா-நெருப்புப் பொறியாக
திகழ்-தோன்றி ஒளி செய்கின்ற
ஆனனங்கள்-திருமுகங்கள்
ஓர் ஆறு-ஒப்பற்றஆருக
இகழான் பிறப்பிழிவு கருதாமல் ஏற்பவர்
அனங்கன்-மன்மதன்
ஒல்கும்-நாணமடைகின்ற
செவ்வியான்-பேரழகுடையவர்
சமண்-சமணர்களாகிய
தீயர்தம்-கொடியவர்களது
சதி-வஞ்சகத்தை எண்ணி
கழால்-கழுமரத்தேற்றி
நன்நலம்-சைவ வளர்ச்சியை
விளைத்தோன்-சம்பந்தராக வந்து செய்தவர்

உடையான்–அமையப் பெற்றவர்
புன–தினைக்காவல்செய்கின்ற
செல்வியை–வள்ளி நாயகியை
கைத்து–வெறுத்து
செந்தூரில்-திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியுள்ள
சிவக்கொழுந்தே-சிவகுமாரரான முருகப்பெருமானேயாம்
எ. று. 6

சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டல் தீரவந்தாள்
சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டம் செந்திலில்வ
சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டம் சேரச்செய்தாய்
சிவந்த கமலத் திருக்குல வத்தண்டர் சேனையனே

இ—ள்

சிவம்–முத்திநெறியை
தக–பொருந்தும்படியும்
மல–ஆணவாதியவற்றின்
திருக்கு–குற்றங்கள்
உலவு–என்னைச்சேர்வதான
அ.தண்டல்-அந்தக் கெடுதல்
தீர–நீங்கும்பொருட்டும்
வந்து-என்முன் தோன்றி
ஆள்–ஆண்டருளவேண்டும்
சிவந்த-செந்நிறமுள்ள
கமல–தாமரையிலிருக்கும்
திரு–இலக்குமி
குலவ–மகிழ்ந்திருப்பதால்
தண்டம்-பெருமைமிகுந்த
செந்திலில்–திருச்செந்தூரில்
வசிவு–எழுந்தருளியுள்ள
அந்த–அழகுக் கடவுளே
கம்–பிரமன்
அலத்து–துன்பம்அடையும்படியும்
ருக்கு–வேதத்தின் பொருளை
உலவ–தெரியச் செய்யுமாறும்
தண்டம்-சிறைத் தண்டனையை
சேரச்செய்தாய்-அடையச் செய்தவரே
சிவம்–மங்களச் செயல்
தகு-தக்கபடிஅமைந்துள்ள
அமல-குற்றமற்றவரே
திருக்குல–தெய்வ மரபினரான
அத்து-துணைப்பற்றுயுள்ள
அண்டர்–தேவர்களது
சேனையனே–சேனைபதியே

சேனை யவாவி யருகார்செந் தூர்க்குக தேவர்பெறும்
சேனை யவாவியற் றிண்டோள் முருக செழுஞ்சுடர்வேற்
சேனை யவாவிய னந்தத்தின் நாயக சேயிழையார்
சேனை யவாவிய கண்ணல்கு மோகம் சிதைத்தருளே

இ-ள்

சேல்—மீன்களால்
நய-அழகமைந்த
வாவி—நீர் நிலைகளை
அருகு ஆர்-அண்மையில் அமையக்கொண்ட
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில் உள்ள
குக-குகக்கடவுளே
தேவர்-அமரர்களால்
பெறும்-செல்வமாக வளர்க்கப்பெற்ற
சேனை—தெய்வயானையம்மை
அவாவு-விரும்புகின்ற
இயல்—தகுதிவாய்ந்த
திண்தோள்—புயவலிமை மிக்க
முருக-முருகப் பெருமானே
செழும்—செம்மையான
சுடர்-ஒளிசெய்கின்ற
வேல்-வேலாகிய
சேனைய—படையை உடையவரே
ஆவி-உயிர்கள்
அனந்தத்தின்-பலவற்றுக்கும்
நாயக—தலைவரே
சேயிழையார்-மாதர்களது
சேனைய—கூட்டத்தின்
வாவிய-தாவுகின்ற
கண்—விழிகள்
நல்கும்—தருகின்ற
மோகம்-இச்சையை
சிதைத்து—அறச்செய்து
அருள்-ஆண்டருள வேண்டும்
எ. று 68

சிதைக்குங் கலியுகத் திமைக்கும் அஞ்சிநின் சேவடித்தா
சிதைக்குங் கலினத் தவாவடைந் தேன்,நல்ல சிந்தையினைச்
சிதைக்குங் கலிமுதற் றீர்த்தருள் வாய்!செந் திலாய்தில்லைவாழ்
சிதைக்குங் கலின்மெய்ப் பொருளோதி வைத்தருள் சீலத்தனே

இ—ள்

சிதைக்கும்-என் கீழ்மைக்கும் கலியுக—கலியுகத்தினது
தீமைக்கும்—கொடுமை கட்கும்
அஞ்சி-உள்ளம் அச்சமுற்று
நின்-தேவரீரது
சேவடி—திருவடிகளின்
தூசி-துகள்களானவை
தைக்கும்-பொருந்தியுள்ள
கல் இனத்து—மலைகளிற் சென்று
அவா—வணங்கும் ஆசையை
அடைந்தேன்-பெற்றுள்ளேன்
நல்ல-நன்மை மிக்க
சிந்தையினை-என்மனத்தை
சிதைக்கும்—தீவழியிற் செலுத்தும்
கலிமுதல்—வறுமை முதலியவற்றை
தீர்த்து-அடியோடு ஒளித்து
அருள்வாய்—கருணை புரிவீராக
செந்திலாய்—திருச்செந்திலாண்டவரே
தில்லை—சிதம்பரத்தலத்தில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
சித்-ஞானசபையின்
ஐக்கும்-தலைவரான சிவனுக்கும்
உங்கு-அவ்விடத்தில்
அல் இல்-ஐயமற்ற
மெய்ப்பொருள்—தாரகப் பொருளை
ஓதிவைத்து—உபதேசித்து
அருள்-விளக்கிய
சீலத்தனே-மேன்மையுள்ளவரே
எ. று 69

சீலத் தருக்குல நீழல்கொள் வாசவன் சீர்வெறுக்கும்
சீலத் தருக்குல கம்புகழ் சித்தியும் செய்தவமெய்ச்
சீலத் தருக்குல வாமையும் நல்கும் திருச்செந்திலாய்—
சீலத் தருக்குல வந்திர்கை கொண்டெனைத் தேற்றிடியே

இ—ள்

சீல—அழகுள்ள
தருக்குல-கற்பக மரங்களின்
நீழல்கொள்-நிழலில் இருக்கின்ற
உலவாமையும்—குறைவு வராமையும்
நல்கும்—கொடுத்தருள்கின்ற

இ-ள்

வாசன்—தேவேந்திர னுடைய
சீர்-சொர்க்கபோகத்தையும்
வெறுக்கும்-அருவருக் கின்ற
சீலத்தருக்கு—நற்குண மேலோர்கட்கு
உலகம்—எவ்வுலகத்துள்ள வரும்
புகழ்-போற்றத்தக்க
சித்தியும்-எண் வகைச் சித்திகளையும்
செய்தவ-தவஞ்செய்கின்ற
மெய்—உண்மையான
சீலத்தருக்கு—நல்ஒழுக்கத் தோடு
திரு-தெய்வத்தன்மை யுள்ள
செந்திலாய்-திருச்செந்தூ ரண்ணலே
சீல- இயல்பாகவுள்ள
தருக்கு—ஆணவத்தை
உலவம்—பொருந்த மாட்டோம்
தீர்கை-(இருப்பினும்) அறவே அது நீங்க
எனை—அடியேனை
கொண்டு-ஏற்றுக்கொண்டு
தேற—தெளிவடையும்படி
செய்-திருவருள் செய்ய வேண்டும்
எ. று. ஏ அசை 70

தேரு மனத்தைக் கரத்தான் அயன்முதற் றேவர்கட்கும்
தேரு மனத்தைத் தியானிக்கை கொண்டறத் தேற்றும்விதைத்
தேரு மனத்தைத் திருமேனி யாய்திருச் செந்திலின்கண்
தேரு மனத்தயில் வேலா!என் வாய்க்குன் செவிதஞ்சமே

இ-ள்.

தேறு—புனிதமான
ஆ—இடபவாகனமுடைய
மன்-தலைவரானசிவபிரான்
நத்தை—சங்கைக்கொண்ட
கரத்தான்—கையினரான திருமால்
அயன்முதல்-பிரமன் முதலிய
மன்-நிலைபெற்ற
அத்து-சிவப்பு நிறமான
ஐ-அழகுடைய
திருமேனியாய்—திருவுரு உடையவரே
திருச்செந்திலின்கண்-திருச்செந்தூரில்
தே-தெய்வமாயுள்ளவரே

தேவர்கட்கும்-தெய்வங்களாலும்
தேறு–தெளிவிக்கமுடியாத மனத்தை என்ன மனத்தை
தியானிக்கைகொண்டு–உமது திருவுருவை நாடுதல் மூலம்
அற–நன்ருக
தேற்றும்-தெளிய வைக்க உதவும்
விதைத்தேரு–தேற்ருன் விதையை ஒப்பானவரே
ராமன்-இராமனுக வந்த திருமாலா
நந்து-விரும்பப் படுகின்ற
அயில்–கூர்மையான
வேலா–வேலாயுதக் கடவுளே
என்-அடியேனுடைய
வாய்க்கு-வாய்த் துதிக்கு
உன்செவி–உமது காதுகள்
தஞ்சம்–அடைக்கல முதவுமாக
ஏ. று. ஏ. அசை

மூவராலும் தெளிவிக்க முடியாத மனம் என்றது மனதின் வலிமை நோக்கி என்க. காதுகள் மூலம் விண்ணப்பத்தை ஏற்று அருள்க என்பதாம். 71

செவிக்குஞ் சரவண மந்திரங் கொண்டுன் திருவுருவச்
செவிக்குஞ் சரவணம் போற்கூர்த்த நெஞ்சைச் செலுத்துகின்றேன்
செவிக்குஞ் சரவணப் பூவுங்கொள் வான்சமர் செய்தனன்தாழ்
செவிக்குஞ் சரவணங் கார்ச்செந்தில் வேல செயந்தந்திடே

இ–ள்

செவிக்கும்–வாயாற் செபிக்கின்ற
சரவண–ஆறெழுத்தாகிய
மந்திரம்–மந்திரமொழியை
கொண்டு–ஆதரவாகக் கொண்டு (மேலும்)
உன்–உம்முடைய
திருவுருவ–சகளவடிவத்தின்
வ(ண்)ண–அழகுடைய
பூவும்–மலர்அம்புகளையும்
கொள்வான்–கொண்ட மன்மதன்
சமர்செய்தனன்–போர் புரிவதானுன்
தாழ்–தொங்கியுள்ள
செவி–பெரிய காதுடைய
குஞ்சர–யானைபோன்ற
வண்ணம்–கருநிறமுடைய

செ(வ்)விக்கும்-அழகையும் நாடி
சரவணம்போல்-தருப்பை ஒத்த
கூர்த்த-கூர்மையான
நெஞ்சை-என் மனத்தை
செலுத்துகிறேன்-உம்மிடம் செலுத்துகின்றேன்
செவ்-செவ்வியதான
இக்கும்-கரும்புவில்லும்
சர-அம்புகளாயுள்ள
கார்-மேகத்தைக்கொண்ட (சோலையுடைய)
செந்தில்-திருச்செந்தூரில் உள்ள
வேல-வேலாயுதப் பெருமானே
செயம்-அந்த மன்மதனை வெல்லும் ஆற்றலை
தந்திடு-கொடுத்தருள் வீராக
எ. று. ஏ. அசை 72

செயங்கொண்ட வார்க்கு மலர்ச்சோலை சூழ்திருச் செந்திலன்பு
செயங்கொண்டல் வேட்ட மடவாரைக் கெஞ்சித் தினமுமவர்
செயங்கொண்ட நெற்றன்ன அல்குற் குருகுவம் சீர்திருத்தாய்
செயங்கொண்ட வேற்குக னே!உமை பாகச் சிவன்மகனே

இ-ள்

செய்-வயல்களின்
அம்-அழகிய தோற்றமும்
கொண்டல்-மேகங்கள் தங்கி
ஆர்க்கும்-முழங்குகின்ற
மலர்ச்சோலை-பூமரப் பொழில்களும்
சூழ்-சூழப்பெற்ற (உம்து)
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரிலிடத்து
அன்புசெயம்-உரிமை கொள்ளாதுள்ளோம்

கொண்டல்-கொண்டலென்ற ஆடலை
வேட்ட-விரும்புகின்ற
செய்-செந்நிறமான
அம்கொண்ட-தன்மையுடைய
நெற்றன்ன-நெற்றுப் போன்ற
அல்குற்கு-நிதம்பத்துக்கு
உருகுவம்-மனம் உடைகின்றோம்
சீர்-இந்நிலை நீங்கிச் சிறப்படைய
திருத்தாய்-செம்மை புரிவீராக
செயம்-வெற்றியையே
கொண்ட-மிகவுமுடைய
வேல்-வேலாயுதமணிந்த
குகனே-குகக்கடவுளே

மடவாரை-மாதர்களை
கெஞ்சி-அவரன்பை
வேண்டி
தினமும்-நாள்தோறும்
அவர்-அம்மாதரது
உமை-உமையவளை
பாக-ஒருபுறம்கொண்ட
சிவன்மகனே-சிவபிரா
னின் குமாரரே
எ. று.— 73

சிவனந் தரங்க வயன்றேறு மாறணித் திங்கள்முகச்
சிவனந் தரங்கண்டு சீர்திருத் துங்குகன் செந்துவர்ப்பா
சிவனந் தரங்கந் தருங்கடற் போற்றுசெந் திற்பதிவா
சிவனந் தரங்கத்தில் உள்ளா னெமக்கோர் திடுக்கமின்றே

இ—ள்

சிவன்-சிவபிரானும்
நந்து-சங்கைப்புனைந்த
அரங்கன்—திருமாலும்
அயன்-பிரமனும்
தேறும்-நிச்சயித்தறிகின்ற
ஆறு—ஆறுகிய
அணி—அழகுடைய
திங்கள்-முழுமதிபோன்ற
முக-திருமுகங்களையுள்ள
சிவன்—மங்கலப்பொரு
ளானவர்
நம்-எம்முடைய
தரம்கண்டு—தகுதியறிந்து
சீர்திருத்தும்—நன்னெறிப்
படுத்தும்
குகன்-குகக்கடவுள்
செந்துவர்—சிவந்த பவளத்
தையும்
பாசிவனம்-நீர்ப்பாசிக்
கூட்டத்தையும்
தரங்கம்—அலைகளையும்
தரும்-உதவுகின்ற
கடல்-சமுத்திரத்தை
யுடையதாய்
போற்று—பலராலும்
புகழ்கின்ற
செந்திற்பதி-திருச்செந்
திற்பதியில்
வாசி-எழுந்தருளியிருப்
பவர்
வன்—உறுதியான
அந்தரங்கத்தில்-எனது
மனதில்
உள்ளான்-குடியாயிருக்
கின்றார்
எமக்கு—(ஆதலால்) எங்
கட்கு
ஓர்—எவ்விதமான
திடுக்கம்—அச்சமும்
இன்று—உண்டாவதில்லை
எ. று. ஏ. அசை 74

திடுக்கந் தவிரதங் கொள்வார் விருப்பருள் சேந்த! திடு
திடுக்கந் தவிரப்பில் சந்தவெற் பாளா சினத்தொடுமோ
திடுக்கந் தவிரடல் மாவார்செந் தூரஎன் சிந்தைகொண்ட
திடுக்கந் தவிர வரவேண்டும் தோகைச் சிகியிவர்ந்தே

இ-ள்

திடு-உறுதியான உள்ளத்துடன்
கந்தவிரதம்—சட்டி, விசாகம் வெள்ளி முதலிய நாள் நோன்புகளை
கொள்வார்-கைக்கொண்ட அன்பரது
விருப்பு-எண்ணங்களை
அருள்-நிறைவுபெற உதவும்
சேந்த-முருகப்பெருமானே
திடுதிடு-திடுதிடென இடிக்கின்ற
கம்-மேகக்கூட்டங்கள்
தவு-தவழுகின்ற
இரு-விசாலமான
அப்பில்-நீர் நிறைந்த கடலுள்ள
சந்த—சத்தஞ்சலமென்ற
வெற்பாளா—மலைக்கு உரியவரே
சினத்தொடு-கோபத்துடன்
மோதிடு-முட்டி இடிப்பதாய்
கந்து அவிர்—கட்டுத் தறியிலுள்ள
அடல்-வலிமை மிக்க
மா ஆர்-யானைகளையுடைய
செந்தூர—திருச்செந்தூரண்ணலே
என்-அடியேனது
சிந்தை-மனமானது
கொண்ட-அடையக் கொண்ட
திடுக்கம்-பல அச்சங்களும்
தவிர—நீங்கும்படி
வரவேண்டும்—காட்சியருளவேண்டும்
தோகை—நீண்ட தோகையுள்ள
சிகி—மயில்மீது
இவர்ந்து—ஏறிவந்து
ஏ. று. ஏ, அசை 75

சிகிக்கார ஞேய மகள்கண வாகுறச் செல்விஉண்கட்
சிகிக்கார ஞேய மகள்வளர்த் திட்டசெந் தேகம்விற்றுச்
சிகிக்கார ஞேரத் தனைவென்ற வாதிருச் செந்தில்வாழ்
இசிக்கார ஞேயுனை அல்லா தெனக்கொரு தெய்வன்றே

இ-ள்

சிகிக்காரன்-உச்சைச் சரவமென்ற குதிரை யுள்ள இந்திரனது
நேய-அன்புக்குரிய
மகள்-தெய்வயானையின்
கணவர்-நாயகரானவரே
குறச்செல்வி-வள்ளி நாயகியின்
உண்கண்-மைதீட்டிய கண்களான
சிகிக்கு-அம்புக்கு வட்சியமாக
ஆரல்-கார்த்திகையென்ற
நேரிழையார்-ஆறு மாதாகளால்
வளர்த்திட்ட-வளர்க்கப் பெற்ற
செம்-செம்மையான
தேகம்-உமது திருமேனியை
விற்று-உரிமையாக விற்றதுபோல்உதவி
சிகு-சிக்கவைக்கின்ற
இக்கு-வில்லாகியகரும்பை
ஆர்-கையிலேந்திய
அல்நேர்-இரவுநேரத்துக் குரியவனாக வருகின்ற
அத்தனை-மன்மதனைப் (போரில்)
வென்றவா-வெற்றி பெற்றவரே (பேரின்ப வடிவானரே)
திருச்செந்திலில்-திருச் செந்தூரில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
சிகிக்காரனே-மயில் வாகனக் கடவுளே
உன்னை-தேவரீரை
அல்லாது-தவிர
எனக்கு-அடியேனுக்கு
ஒருதெய்வம்-வேறொரு கடவுள்
இன்று-இல்லவேயில்லை
எ. று. ஏ. அசை 76

தெய்வத் தலைமைப் புலவலின் மால்முதற் செப்புபல
தெய்வத் தலைமைப் புலவனைக் காத்தசெந் திற்குக!வா
தெய்வத் தலைமைப் புலவர் கழுவிற் செறித்தவனேர்
தெய்வத் தலைமைப் புலவர்பல் லோர்தம் சிரோமணியே

இ—ள்

தெய்வத்தலை-யாகத்தி னிடம்வந்த
மை-ஆட்டுக்கடா
புலவனின்-எதிர்த்தபோது
எய்தோற்றவர்களாய்
வத்து-உண்மையறியாமல்
அலை-உழன்ற
மை-கரிய நிறமுடைய

மால்முதல்-திருமால் முதலாக
செப்பு-உடனிருந்தவராகக் கூறும்
பலதெய்வ-பல தேவ கணத்தின்
தலைமை-அரசனாகிய
புலவனை-இந்திரனையும்
காத்த-அச்சத்தினின்றும் காப்பாற்றிய
செந்தில்-திருச்செந் தூரினையுடைய
குக-குகக்கடவுளே
வாது-அனல், புனல் என்ற இரு வாதத்தில்
பு(ல்)லவர்-அற்பர்களான சமணர்களை
கழுவில்-கழுமரத்தினிடம்
செறிந்தவன்-ஏற்றிய ஞானசம்பந்தரை
நேர்-ஒப்பாக (உமது)
தெய்வ-திருவருளைப் பெற்ற
தலைமை-மேலான
புலவர்-ஞானவான்கள்
பல்லோர்தம்-பல பேர்களுக்கு
சிரோமணியே-நாயகமான பெருமானே
எ. று.— 77

சிரகர மாறுடன் பன்னிரண் டாக்கொளும் சேந்தன்,எண்கட்
சிரகர னேகரைக் குட்டிப் பிணித்துச் சிறையிட்டோன்.
சிரகர முண்டவன் போற்றுஞ்செந் தூரன்முற் சிந்தெறிதண்
சிரகர வத்தைவென் றனந்த வாழ்வுறும் சிட்டர்களே

இ—ள்

சிரகரம்-தலைகளும் கைகளும்
ஆறுடன்-ஆறாகவும்
பன்னிரண்டா-பன்னிரண் டாகவும்
கொளும்-முறையே பெற்றுள்ள
சேந்தன்-முருகக்கடவுள்
எண்கண்-எட்டுக் கண் களுள்ள
போற்றும்-வணங்கப் பெற்றவர்
செந்தூரன்-திருச்செந் திற்பெருமான்
முன்-அவரது சந்நிதி எதிரில்
சிந்து-கடலின் அலை
எறி-மோதுகின்றதாய்
தண்-குளிர்ந்துள்ள
சிரகர்-அலைநீர்த்துளிகள் பட்டதால்

சிரகர்-கமண்டலப் பிரமர்கள்
அனேகரை-பலபேர்களை
குட்டி-சிரசில்மோதியும்
பிணித்து-கைகளைக் கட்டியும்
சிறையில்-மலைக்குகையில்
இட்டோன்-அடைத்தவர்
கிர-கொடுமையிற்சிறந்த
கரம்-ஆலகாலவிடத்தை
உண்டவன்-உண்ட சிவபிரானும்

அவத்தை-பல இன்னல்களை
வென்று-அறவே நீங்கப் பெற்று
ஆனந்த-பேரின்பமாகிய
வாழ்வு-திருவருட் பேற்றை
உறும்-பெற்றுள்ளவராவர்
சிட்டர்கள்-பலபேரியோர்கள்
எ. று. ஏ. அசை 78

சிட்டனை யாண்டரைப் பாடலிற் போக்கிடும் சீலனும்வி
சிட்டனை யாண்டருள் சீர்படைத் தோன்எனற் றேர்ந்தனன்,வ
சிட்டனை யாண்டலம் செய்தோன் சுகன்முதற் சீரியர்நெஞ்
சிட்டனை யாண்டலை யான்றிருச் செந்திலைத் தெண்டனிட்டே

இ-ன்

சிட்டன்-அன்பனொருவன்
ஐ ஆண்டு-ஐந்து வருட முயன்றும்
அரைப்பாடலில்-அரைப் பாட்டுப்பாடி
போக்கிடும்-மேல் அரையும் பாடமுடியாமல் காலம் கடத்தும்
சீலனும்-நல்லொழுக்கமுடையவனையும்
விசிட்டன்-மேலான அன்பன் என எண்ணி
ஐ-பெரும் புலவர் தலைவனாகும்படி
ஆண்டு-திருவருள்புரியும்
சீர்-சிறந்த கருணையை

ஆண்டு-அவ்விடத்தில்
அலம்-துன்பமடையும்படி
செய்தோன்-செய்த விசுவாமித்திரரையும்
சுகன்-சுகப்பிரமமுனியையும்
முதல்-மற்றும் பலவான
சீரியர்-தவமும் ஞானமுமுடையவரது
நெஞ்சு-மனதுக்கு
இட்டன்-உவப்பான கடவுளாயும்
ஐ-அழகுடைய
ஆண்டலையான்-சேவற் கொடியினனாகவும்
உள்ள முருகப்பிரானை

படைத்தோன்-உடையவன் நமது முருகன்
எனல்-என்ற பெருண்மையை
தேர்ந்தனன்-அறிந்துள்ளேன், எவ்வாறெனில்
வசிட்டனை-வசிட்ட முனிவரை
திருச்செந்திலை-திருச்செந்தூரை அடைந்து
தெண்டனிட்டு-கண்டு வணங்கிய தவப்பயனால்
எ. று. ஏ. அசை
தெண்டனிட்டுத் தேர்ந்தனன் என இயைத்துக் கொள்க.

"ஐயாண்டு சென்று ஓர் அரைக்கவி கூறினும் தெய்வம் சாராப் புலமையின்றே" என்பது அறுவகை இலக்கணம். ஐந்து ஆண்டு முயன்றும் அரைப்பாட்டு பாடியவனையும் அன்பனாக ஏற்றுப் பெரும் புலவனுக்கும் கருணையினன் செந்திற் பிரானென்பது கருத்து. தெய்வ அருளில்லாவிடின் அவ்வளவுக்குப் பாடும் புலமை வராதென்பதாம்.

தெண்டனைக் கஞ்சிக் கருளப் புடைத்தசெந் திற்குகன்கைத்
தெண்டனைக் கஞ்சிவத் தோடருள் வான்,தமிழ் செய்தமுனி
தெண்டனைக் கஞ்சி யறம்வளர்த் தாள்மகன் சீறும்எம
தெண்டனைக் கஞ்சி வருந்தாது சூட்டுந் திருப்பதமே

இ—ள்

தெண்தனை-ஞானத் தெளிவை
கம்—தலையிடத்துப்பெற்ற
சிக்கர்—குடுமித்தலைப் பிரமன்
உள்ள-உண்மையறியும்படி
புடைத்த-குட்டியருளிய
செந்தில்-திருச்செந்தூரினனாகிய
குகன்-குகக்கடவுளானவர்
முனி—அகத்திய முனிவரது
தெண்டன்—வணக்கமுடையவர்
ஐ-தலைமையான (அழகிய)
கஞ்சி—கச்சிப்பதியில்
அறம்-முப்பத்திரண்டு அறங்களையும்
வளர்த்தாள்-புரிந்த உமாதேவியின்
மகன்—குமாரராகியவர்

கை-திருக்கரத்தணிந்த
தெண்டன்-தண்டாயுத
முடையவர்
ஐக்கம்-ஒன்றிப்பான
முத்தியை
சிவத்தோடு-பரத்தோடு
பொருந்த
அருள்வான்-நல்கியருள்
பவர்,
தமிழ்-தமிழ்மொழிக்கு
செய்த-இலக்கண வரம்
பமைத்த
சீறும்-கோபித்து வருகின்ற
எம-எமனது
தெண்டனைக்கு-தாக்குத
லுக்கு
அஞ்சி-மனம் அச்சமுற்று
வருந்தாது-துன்ப
மடையாதபடி
திருப்பதம்-தனது
திருவடிகளை
சூட்டும்-என்சிரசில்
அணிவான்
ஏ. று. ஏ. அசை 80

திருப்பாத பங்கயம் சேர்தினைக் காட்டிடை சென்றுவரும்
திருப்பாத பங்கயம் ஈவதென் றே?செந் திலாய்!சிலம்ப
திருப்பாத பங்கயங் குற்றேன் கரிமுகத் தேவனிடம்
திருப்பாத பங்கை யடியேன தென்றின்று செப்பிவிடே

இ-ள்

திரு-அழகிய
பாதபம்-மரக்கூட்டமும்
கயம்-யானைகளும்
சேர்-நிறைந்துள்ள
தினைக்காட்டிடை-தினைப்
புனத்தில்
சென்று-வள்ளியின்
பொருட்டுச்சென்று
வரும்-அவளன்பைப்
பெற்றுவந்த
திரு-புனிதமாகிய
பாத-திருவடியான
பங்கயம்-தாமரைகளை
ஈவது-யான்பெறத்தருவது
கயங்குற்றேன்-பலிதம்
காணாது வருந்தி
யுள்ளேன்
கரிமுக-யானைமுகமுடைய
தேவனிடம்-கணபதியின்
பால்
திருப்பாத-உமக்கென்று
தராத
பங்கை-கனியின் பாகத்தை
அடியேனது-எனக்குத்
தரவேண்டும்
என்று-என்பதாகக்கூறி
இன்று-இப்போது அதைத்
தருமாறு

என்றே-எந்தக்காலமோ
செந்திலாய்-திருச்செந்தி லாண்டவரே
சிலம்பது-மலைக்கூட்டமே
இருப்பா-வசிப்பிடமான வரே
தபம்-தவம்செய்யும் முயற்சியில்
செப்பிவிடு-சொல்லி யருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை
நீர் பங்குப்பழம் பெறாது விட்டாலும், இப்போது உமது அன்பனாகிய எனக்குத் தர உதவுமாறு கேட்டருள்க என்பதாம். 81

செப்பியற் சந்த முலையார் மயலிற் றிளைத்தும்நின்மேற்
செப்பியற் சந்தம் பழுதுகொ லோதிருச் செந்திலில்வாழ்
செப்பியற் சந்தறை வார்க்குநல் லாய்!நின்பொற் சீறடிக்குச்
செப்பியற் சந்தத் தளிராதி சாத்துகை தீண்டுதியே

இ—ள்

செப்பு-சிமிழ்போன்ற
இயல்-இயல்பையும்
சந்த-அழகையும்உடைய
முலையார்—தனங்களுள்ள மாதரது
மயலில்—ஆசையில்
திளைத்தும்-மூழ்கிய நிலையிலும்கூட
நின்மேல்-உம்மீது
செப்பு-பாடப்பெறுவதான
இயல்—இயல்புடைய
சந்தம்-வண்ணப் பாடல்கள்
பழுதுகொலோ-தவறுடையனவா?
திரு—தெய்வீகமிக்க
செந்திலில்-செந்திற் பதியில்
வாழ்-எழுந்தருளி யிருக்கும் இனியவரே
செப்பி-(சுந்தரர் சொல்லுக்கு) இணங்கி
அல்-இரவு நேரத்தில் (பரவையிடம்)
சந்து—தூது சென்று
அறைவார்க்கு-சமாதானம் சொன்ன சிவனுக்கு
நல்லாய்-இனியவரே
நின்—உம்முடைய
சீறடிக்கு-சிறிய திருவடிகட்கு
செப்பு-செந்நிறம்
இயல்-பொருந்தி
சந்த—அழகுடையதான
தளிர்-இளந்தழை
ஆதி-பூ முதலியவற்றை
சாத்துகை-அடியேன் அணிவதை
தீண்டுதி-ஏற்றருள்வீராக
எ. று. ஏ. அசை 82

தீண்டல கம்பலைக் கஞ்சாது மங்கையர் சிந்தித்தொல்கும்
தீண்டல கம்படிந் தேங்குகின் றேன்நின் செழுமலர்க்கை
தீண்டல கம்பவந் தீர்க்குமென் றேதிருச் செந்திலில்வந்
தீண்டல கம்பந் தவிர்திரு வோலக்கஞ் சேவிப்பதே

இ—ள்

தீண்டு-என்பால் வருகின்ற
அல்-குற்றமிக்க
அ-அவ்விதமான
கம்பலைக்கு-துன்பங்கட்கு
அஞ்சாது-அச்சப்படாமல்
மங்கையர்-மாதர்களை
சிந்தித்து-எண்ணம் கொண்டு
ஒல்கும்-உள்ளம் தளர்கின்ற
தீண்டல்-குற்றமானது
அகம்-மனத்தினிடம்
படிந்து-ஊன்றி நின்றதால்
ஏங்குகின்றேன்-சோர்வடைந்துள்ளேன்
நின்-உம்முடைய
செழும்-வளமிருந்த
மலர்க்கை-மலர்போன்ற கைகள்
தீண்டல்-தொட்டருள் வதனால்
அகம்-எனது ஆணவத்தையும்
பவம்-பாவவினையையும்
தீர்க்கும்-தீரச்செய்யும்
என்றே-என்பதற்காகவே
திருச்செந்திலில்-திருச்செந்தூரிடம்
வந்து-நம்பிவந்து
ஈண்டு அல-நெருங்கியுள்ளதல்லாமல்
கம்பம்-மனநடுக்கத்தை
தவிர்-நீக்குவதாகிய
திருஓலக்கம்-உமது கொலுக் காட்சியை
சேவிப்பது-கண்டு வணங்கிப் போற்றுவதாகும்
எ. று. ஏ அசை 83

சேவின ராதர மென்னத் தொகையிற் றிகழங்கதா
சேவின ராதரச் சண்முக னேதிருச் செந்தில்அர
சேவின ராதரந் தைக்காட்பட் டேன்உனைத் தேடிவந்து
சேவின ராதரந் தந்திலை யேல்மிகத் தேங்குவனே

இ—ள்.

சே-செந்நிறமான
இனர்-சூரியர்களே
ஆதரம்-ஒப்பாவார்கள்
அரசே-தலைமைக் கடவுளே
இனர்ஆது-எமது இனமான நற்றவரது

என்-என்றுகூறும்படி
அத்தொகையில்-பன்னிரு
சூரியர்போல பன்னிரு
தோளகளில்
திகழ்-பேரொளிசெய்கின்ற
அங்கதா-தோளணி
யுடையவரே
சேவினர்-இடபவாகனரான
சிவன்
ஆதர-அன்புசெய்கின்ற
சண்முகனே-ஆறுமுகப்
பரமனே
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரின்
அரந்தைக்கு-மனவருத்தத்
துக்கு
ஆள்பட்டேன்-ஆளாயிருக்
கின்றேன்
உன்னை-தேவரீரை
தேடிவந்து-நாடிவந்து
சேவ்னா-வணங்கும்
அன்பரது
ஆதரம்-அத் தகுதியை
ஈந்திலேயேல்-வழங்கா
திருந்தால்
மிக-அதிகமாக
தேம்புவன்-வருந்துவேன்
எ. று, ஏ அசை
84

தேம்பா கனைய தமிழ்பாடிச் சூட்டநின் செந்திலில்வந்
தேம்பா கனைய மிகநல்கு வாய்!பல் சிலம்பினமாம்
தேம்பா கனையயர் வாழ்வான் றடத்தோர் சிறுகுருந்தாய்த்
தேம்பா கனையன மும்மூன்று வீதங்கொள் செம்முகனே

இ-ள்.

தேம்-இனிமை மிகுந்த
பாகுஅனைய-பாகு போன்ற
தமிழ்-தமிழ்ப் பாடல்களை
பாடி-மாலைபோல இயற்றி
சூட்ட-அணிவதற்கு
நின்-உமக்கு உரித்தான
செந்திலில்-திருச்செந்
தூரில்
வந்தேம்-வந்திருக்கின்
றோம்
பாகநயம்-நல்லசொற்
பொருளை
ஐயர்-தேவர்களானோர்
வாழ்வான்-உய்யும்
பொருட்டு
தடத்து-சரவணவாவியில்
ஓர்-ஒப்பற்ற
சிறுகுருந்தாய்-குழந்தை
வடிவாய்
தேம்பு-அழுதருளிய
ஆக-திருமேனியுடை
யவரே
நயனம்-விழிகள்
மும்மூன்றுவீதம்-ஒரு முகத்

மிகநல்குவாய்-மிகவும் உதவ வேண்டும்
பல்சிலம்பு-பல மலைகளின்
இனமாம்-கூட்டமானதை
தேம்பா-இடமாக உடையவரே
களை-மிகுதியான
துக்கு மூன்றென்ற முறையில்
கொள்-ஆறுமுகத்துக்கும் 18ஆக உடைய
செம்முகனே-அழகிய திருமுகங்களைக் கொண்டவரே
எ. று. 85

செம்மு கனகம் நிகர்முலைக் குஞ்சரி சிந்தைகவர்
செம்மு கனகத்தி னுற்பொரு சேவல சீர்ப்பெருக்காற்
செம்மு கனகனைக் கீன்ருன் மருக திருச்செந்திலாய்
செம்மு கனக மணிப்பூணிற் ருழ்ச்சிகொல் செந்தமிழே

இ-ள்

செம்மு-பொலிவுடைய
கனகம்நிகர்-பொன் போன்ற
முலை-தனங்களையுடைய
குஞ்சரி-தெய்வயானையின்
சிந்தைகவர்-மனதை வசமாக்கும்
செம்முக-அழகிய திருமுகத்தினரே
நகத்தினுல்-கால் நகத்தால்
பொரு-போர்புரிகின்ற
சேவல-சேவற் கொடியினரே
சீர்-தான் பெற்ற வரத்தின்
பெருக்கால் மிகுதியால்
செம்மு-இறுமாப்படைந்த
கனகனை-இரணியனை
கீன்ருன்-பிளந்த திருமாலின்
மருக-மருகரே
திருச்செந்திலாய்-திருச்செந்தூரரே
செம்-செந்நிறத்தை
உகு-வெளிப்படுத்துகின்ற
அனக-மாசில்லாத
மணி-இரத்தினங்களையுடைய
பூணில்-ஆபரணத்தைவிட
தாழ்ச்சிகொல்-தரங்குறைவினதா
செம்-செம்மைபெற்ற
தமிழ்-எனது துதிப்பாடல்கள்
எ. று. ஏ. அசை 86

செந்தமி ழாகர மாதரன் ஞர்கொழிச் சித்திரத்திற்
செந்தமி ழாகர ணங்களைக் கண்கொடு சீர்திருத்தாய்
செந்தமி ழாக ரவிகோடி சூழ்திருச் செந்திற்கந்தா
செந்தமி ழாகர மாமுனி போற்றிய சின்னவனே

இ—ள்

செம்—செம்மையும்	செம்-சிவந்த
தமிழ்-இனிமையும்	தமிழ்-தன்மையுடன் கூடிய
ஆகு-ஒன்ருனதுபோன்ற	ஆக-திருமேனியினரே
அரமாதர்-தேவமாதர்களே	ரவி-சூரியர்கள்
அன்ஞர்-ஒத்த பொது மாதாது	கோடி-பலர் கூடி
	சூழ்-நிறைந்திருப்பது போன்று
மொழி—சொற்களின்	
சித்திரத்தில்-சாலத்தில்	திருச்செந்தில்—திருச்செந் தூரில் விளங்கும்
செத்து—மனம் சென்று	
அமிழா-இன்பில் மூழ்கு கின்ற	கந்தா-கந்தப் பெருமானே
	செந்தமிழ்-சிறந்த தமிழ் மொழிக்கு
கரணங்களே-பொறிபுலன் களே	
	ஆகர-உறைவிடமாயுள்ள
கண்கொடு-உமது கண் ணேக்கினுல்	மாமுனி-அகத்தியமுனிவர்
	போற்றிய-வணங்கிய
சீர்-சிறப்படையும்படி	சின்னவனே-குழந்தை வடிவினரே
திருத்தாய்—நன்னெறிப் படுத்தல் வேண்டும்	எ. று 87

சின்னம் பயிலமண் குண்டரை முத்துச் சிவிகையிற்போய்ச்
சின்னம் பயிலவென் ருனிகர் வானவர்ச் செய்குவையோ
சின்னம் பயிலமை நீறேயென் பார்மிகும் செந்திலிதெஞ்
சின்னம் பயிலருள் கூர்கந்த னேஅதி சீதளனே

இ—ள்

சின்—அருகதேவனே	சின்னம்—சமயக்குறியாக அணிவது
நம்பு—வழிபடுகின்ற	
ஐஇல்—அழகற்ற (கரிய நிறத்தவர்)	பையில்—கைப்பையிடம்
	அமை—பொதிந்து வைத்துள்ள
அமண்குண்டரை-சமணர் களே	
	நீறே—திருவெண்ணீறே
முத்து-முத்துக்களாலாக்கிய	என்பார்—என்றுகொள்ளும்
சிவிகையில்-பல்லக்கில்	சைவர்கள்

போய்-தலந்தோறுஞ் சென்று
சின்னம்-காகளமுதலிய இசைக் கருவிகள்
பயில-வெற்றிமுழக்கம் செய்ய
வென்றுன்-வாதில் வென்ற சம்பந்தரை
நிகர்-ஒப்பான
வானவர்- அருட்செல்வர் 'களே
செய்குவையோ-இப்போது வரச்செய்வீரோ
மிகும்-அதிகமாக வாழ்கின்ற
செந்திலில்-செந்தூரில் வந்து
நெஞ்சில்-மனத்தில்
நம்ப-நம்பிப் போற்றினுல்
இல்-பேரின்ப வீட்டை
அருள்கூர்-அன்பருக்குதவுகின்ற
கந்தனே-கந்தக்கடவுளே
அதி-மிகவும் கருணையில்
சீதளனே-குளிர்ந்த பெருமானே
எ. று.

சினன் என்ற அருகன் பெயர் இடைக்குறையாய் ன-கரம் கெட்டது 88

சீதை யிலக்குமி ழிக்கும்பி யால்அஞ்சல் தீர்த்ததுண்டேல்
சீதை யிலக்குமிழ் சங்குல வும்பணைச் செந்திலில்ஆள்
சீதை யிலக்குமி ணன்போற்றக் கானிடைச் சென்றரக்கர்
சீதை யிலக்குமி யாய்ச்செற்ற மால்புகழ் தென்னவனே

இ-ள்

சீத்தை- கீழ்மக்களின் நிலைக்கு
இலக்கும்-ஒப்பாகும்படி
இழி-கேவலமான
கும்பி -வயிற்றுள் கருவாதற்கு
அஞ்சல்-அச்சப்படுவதை
தீர்த்து-நீக்கியருளியது
உண்டேல்-உண்மையாஞல்
சீதையில்-உழுபடைச்சாலில்
இலக்குமணன்-இலக்குமணனும்
போற்ற-பணிபுரியும்படி
கானிடை-வனத்தில்
சென்று-சென்றபோது
அரக்கர்-அசுரர்களையெல்லாம்
சீ-சீதம்
து-சேர்ந்ததான
ஐ-கோழையில்
இலக்கும்-இலக்காகி விழுந்த

அக்கு-முத்துக்களை
உமிழ்-சொரிகின்ற
சங்கு-சங்குக்கூட்டங்கள்
உலவும்-சஞ்சரிக்கின்ற
பணை-வயற்சிறப்புற்ற
செந்திலில்-திருச்
செந்தூரில்
ஆள்-என்னை ஏற்றருள
வேண்டும்
சீதை-சீதாபிராட்டியுடன்
ஈயாய்-ஈயினைப்போல
செற்ற-அழித்தருளிய
மால்-இராமனுகிய திருமால்
புகழ்-போற்றுகின்ற
தென்னவனே-அழகுடைய
வனே
உக்கிரகுமார பாண்டிய
னுக வந்தவனே எனவும் கொள்க.
எ. று.

கோழையில் ஈ தானே வந்து வீழ்ந்து இறப்பது போல வம்பில் போர் செய்து இறத்தலைக் குறிக்கும் 89

தென்னனங் கத்திருக் கைகொண்ட நீபத்தில் தேன்பயிலும்
தென்னனங் கத்திருக் கைக்குட்டி னேர்செந்
திலான்மதுரைத்
தென்னனங் கத்திருக் கைத்தவிர்த் தாற்குமுன் செய்நலமெய்த்
தென்னனங் கத்திருக் கையாரி னும்சிற் சிலர்சொல்வதே

இ-ள்

தென்-அழகுபொருந்த
நன்-நல்ல வண்ணமாக
அங்கத்து-திருமேனியில்
இருக்கை-அமையும்படி
கொண்ட-தரித்துள்ள
நீபத்தில்-கடப்பமாலையில்
தேன்-வண்டுகளிருந்து
பயிலும்-இசைபாடுகின்ற
தென்னன்-இனிமை
யுடையவன்
அம்-அழகிய
கத்து-தலையிடத்து
இருக்கை-வேதப்பிரமனை
குட்டினோன்-குட்டியவர்
செந்திலான்-திருச்செந்
தூருடையவர்
தென்னன்-பாண்டியனது
அங்க-உடலிலமைந்த
திருக்கை-முதுகின்கூனை
தவிர்த்தாற்கு-நீக்கிய
சம்பந்தருக்கு
முன்செய்-அன்று உதவிய
நலம்-உமது கலாமிச
மானது
மெய்த்து-உண்மை
யானதே
என்-என்பதாக
அனங்க-மன்மதனுடைய
திரு-செல்வமான பெண்
ணுசையை
கையாரினும்-வெறுக்காத
உலகத்தாரிலும்கூட

மதுரை-மதுரையை ஆட்சிசெய்த
சிலர்-ஒருசில அறிஞர்கள்
சொல்வதே-கூறுமதருதி
எ. று.

உலகர் கூறுவதென்றதால், ஞானிகள் கூறுவது சிறப்பென்பதாம். 90

சிலமா தரைபுகழ் சீர்ச்சந்த வெற்புடைச் செந்திற்பிரான்
சிலமா தரைமுன் விழைந்தான்என் பேதை மண் தெள்ளியமுச்
சிலமா தரைமெலி யக்கண்டு ளான், அவன் சீர்த்திகள்பே
சில்மா தரைமகள் மான்மக ளோடிவட் சேர்த்திலனே

இ-ள்

சி(ல்)ல-ஆரவாரமாக
மா-மாண்பமைந்த
தரைபுகழ்-உலகம் போற்றும்
சீர்-சிறப்புவாய்ந்த
கந்தவெற்பு-சந்தனு சலத்தை
உடை-தனதாகவுள்ள
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
பிரான்-தலைமையானவர்
சில-ஒருசிலவான
மாதரை-அழகுப்பெண்களை
முன்-அந்நாளில்
விழைந்தான்-விரும்பி ஏற்றான்
என்பேதை-எனது சிறு பருவப்பெண்
மண்-வீதிமண்ணை
தெள்ளிய-கொழித்து விளையாடும்
முச்சில்-சிறுசுளகை யுடையாள்
அ(ம்)மாது-அந்தப் பேதைமகள்
அரை-அரையுடம்பாக
மெலிய-மெலியும்படி
கண்டுளான்-மையல் தந்துளான்
அவன்-அப்பெருமானுடைய
சீர்த்திகள்-சிறப்பியல்புகளை
பேசிலமா-பேசாதுள்ளேமா
தரு-கற்பக மரத்தின்
ஐ-தலைவனான இந்திரனது
மகள்-மகளான தெய்வயானை
மான்மகள்-வள்ளிநாயகி
ஓடு-இவர்களுடன்ஒப்பாக
இவள்-இச்சிறுமகளையும்
சேர்த்திலன்-ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையே
எ. று. ஏ. அசை 91

சேரங்க மாயரு நான்மறைத் தாரகம் செப்புமெந்தாய்
சேரங்க மாயன் மருகா!நன் ஞாஞ்சிற் சிறப்புடனெற்
சேரங்க மாய குடிவாழ்செந் தூர,பொய்த் தேவர்களைச்
சேரங்க மாய வலாரியும் நாணுந் திடமருளே

இ-ள்

சேர் அங்கம் ஆய்-அங்கம் ஆறுடன்கூடிய
அரும்-அருமையான
நான்மறை-நால்வேதங்களின்
தாரகம்-உண்மையான முடிவை
செப்பும்-உபதேசிக்கின்ற
எந்தாய்-எமது தந்தையே
சே-உயர்ச்சிபெற்ற
ரங்க-திருவரங்கத்தமர்ந்த
மாயன்-திருமாலின்
மருகா-திருமருகரே
நன்-நன்மையுள்ள
நாஞ்சில்-மதிலானது
சிறப்புடன்-மேன்மையுடன்
எல்சேர்-சூரியன் தங்குதற்கு
அங்கம்-ஏற்றபடி உயர்வாய்
ஆய-அமைந்த கோயிலில்
குடிவாழ்-சிலையாக அமர்ந்துள்ள
செந்தூர-திருச்செந்தூரண்ணலே
பொய்-உண்மையற்ற
தேவர்களை-சிறுதெய்வங்களை
சேரம்-சேர்ந்து வழிபடோம்
கம் ஆய-மேகத்துக்குரிய வணங்கிய
வலாரியும்-தேவேந்திரனும்
நாணும்-நாணும்படியான
திடம்-ஞானச்செல்வத்தை
அருள்-உதவியருள வேண்டும்
எ. று. ஏ அசை 92

திடமரு ளேயெனச் சிந்தைசெய் யாது தெளிவறுஞ்சோ
திடமரு ளேடணை யாதியிற் சிக்கித் திகைத்தனன்,மோ
திடமரு ளேறன்ன சூர்ச்செகுத் தாய்!திருச் செந்திலிந்த்
திடமரு ளேதந் தவிர்த்துன தன்பிற் றிளைக்கவையே

இ-ள்

திடம்-உறுதியாயுள்ளது
அநனே-திருவருட்
செல்வமே
என-என்பதாக
சிந்தைசெய்யாது-எண்ணு
மல்
தெளிவு அறும்-விளக்க
மற்ற
சோதிடம்-சோதிடத்தை
யும்
மருள்-மயக்கம் தருவதான
எடணை-மூன்ருசைகள்
ஆதியில்-முதலியவற்றில்
சிக்கி-அகப்பட்டு
திகைத்தனன்-தவித்துள்
ளேன்
மோதிடு-தாக்குதலை
யுடைய
அமருள்-போரில்
ஏறு அன்ன-ஆண்சிங்கம்
ஒத்த
சூர்-சூரபன்மனை
செகுத்தாய்-கொன்
றருளியவரே
திருச்செந்திலில-திருச்
செந்தூரில் வந்து
நத்திடம்-விரும்பிப் பணிந்
தேனில்லை
அருள்-கருணையினால்
ஏதம்-இடர்ப்பாடுகளை
தவிர்த்து-அறவே நீக்கி

உனது-தேவரீரது
அன்பில்-வழிபாட்டில்
திளைக்க-பேரின்ப
முண்டாக்க
வை-அமைத்தருள்வீராக
எ. று. 93

திளைக்குங் கனதனத் தார்பலர் வாழ்க்கைக்கும் சீரியம
திளைக்குங் கனத னதிவாரிக் குந்தகுஞ் செந்திலெந்தை
திளைக்குங் கனதன மாதருள் ளங்கவர் திண்புயன்வந்
திளைக்குங் கனதனம் நீடச்செய் இன்றதென் சிந்தனையே

இ-ள்

திளைக்கும்-நிறைந்த
கன-பெருமையுடைய
தனத்தார்-செல்வர்கள்
பலர்-அனேகரது
வாழ்க்கைக்கும்-வசிப்
புக்கும்
சீரிய-சிறப்புவாய்ந்த
மதிள்-சுற்றுச்சுவரின்
திளைக்கும்-அநுபவிக்க
வுள்ள
கனதன-பெரிய கொங்கை
களையுடைய
மாதர்-பெண்களது
உள்ளம்-மனதை
கவர்-தன்வசமாக்கும்
திண்-வலிமையுள்ள

ஐக்கும்-அழகினுக்கும்
கல்-மலையிடத்துவருகின்ற
நத-ஆண் ஆறும்
நதி-பெண் ஆறும்
கூடுகின்ற
வாரிக்கும்-கடலின்
சிறப்புக்கும்
தகும்-தகுதியுற்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூரி
லுள்ள
எந்தை-முருகப்பெருமான்
புயன்-தோள்களை
யுடையவர்
வந்து-என்னிடம் எய்தி
இளைக்கும்-மெலிவைத்
தருகின்ற
கனத்தனம்-வன்மைச்
செயலை
நீட-மிகவும்(பலகாலம்)
செய்கின்றது-கையாள்வது
என்-என்னகாரணம்
சிந்தனையே-எனது மனமே
எ. று. 94

சிந்தனையவிழி மாதர் மயலிற் றிகைத்தறிவைச்
சிந்தனையவிழி வெய்தேன்,செந் தூரனைச் செய்யதமிழ்ச்
சிந்தனையவிழிக் கார்நீப னைச்சிவன் செய்தவத்தின்
சிந்தனையவிழித் தெற்பாரென் றேத்தியுந் தேடுவனே

இ—ள்

சிந்து-கடலினை
அனைய-ஒப்பாகிய
விழி-கண்களையுடைய
மாதர்-மடவார்களது
மயலில்-மோகத்தில்
திகைத்து-மயக்கமுற்று
அறிவை-மனத்தெளிவை
சிந்தன்-இழக்கமாட்டேன்
நைய-அதனால்வருந்தும்
இழிவு-கீழ்மையை [படி
எய்தேன்-பொருந்த
மாட்டேன்
செந்தூரனை-திருச்செந்
தூர்ப்பெருமானை
செய்ய-செம்மையான
அவிழ்-இதழ்விரித்து
இக்குஆர்-தேன்
பொருந்திய
நீபனை-கடப்பமாலை
யுடையவனை
சிவன்செய்-சிவபிரான்
புரிந்த
தவத்தின்-தவமாகத்
தோன்றிய
சிந்தனை-பிள்ளையான
கடவுளை
அ-சம்மதமுடன்
விழித்து-கண்களால்
என்-அடியேனை
பார்என்று-சிறப்பாக
நோக்கும்படி

தமிழ்-தமிழ்மொழியில் உள்ள
சிந்தனை-சிந்து முதலான இசைப்பாட்டுக்குரியவனை
ஏத்தியும்-துதிசெய்தும் தேடுவன்-மனத்தாலும் நாடுவேன்
எ. று. ஏ. அசை

(இக்கவியில் ஒவ்வோரடியிலும் இரண்டாவது சீர்களில் முதற்கண் உள்ள ஐகாரத்தைக் குறுக்கமாகக் கொள்க.) 95

தேடுஞ் சரணஞ் செயுங்கொடுஞ் சொல்லினர் தீயுறவைத்
தேடுஞ் சரணம்ப லென்றொழி வேன் திதி செய்யும்அரி
தேடுஞ் சரணர் குருநாதன் வாழ்திருச் செந்திலினத்
தேடுஞ் சரணத்தின் காட்சியுங் கொள்வதிற் சிக்கிதுவே

இ—ள்

தேன்-தேனும்கூட
துஞ்ச-கொடுமையில் தோற்கும்படி
ரணம்-துன்பத்தை
செயும்-அடுத்தவருக்குப் புரிகின்ற
கொடும்-கடுமையான
சொல்லினர்-மொழி கூறுபவரது
தீஉறவை-கொடியநட்பை
தேடும்-நாடிப்பெற்று
சரண்-தஞ்சமென் றடைகின்ற
அம்பல்-பழிச்செயலை
என்று-எக்காலத்தில்
ஒழிவேன்-நீங்கப்பெறுவேன்
திதி-காத்தற்றொழிலை
செய்யும்-புரிகின்ற
அரி-திருமால்
தேடும்-தேடிச்சென்ற
சரணர்-திருவடியுள்ள பரமனது
குருநாதன்-குருநாதரான முருகப்பெருமான்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
திருச்செந்திலில்-செந்திலம்பதியில்
நத்து-விருப்பமுற்று (என்றல் முன்பு)
ஏடும்-கடலில் எறிந்த ஏட்டுச்சுவடிகளும்
சரணத்தின்-பாததாமரைகளின்
காட்சியும்-தெரிசனத்தையும்
கொள்வதில்-பெற இருப்பதில் உள்ள
சிக்கு-தடையாயிருப்பது
இதுவே-இப்பழிச்செயலொன்றேயாம்
எ. று. 96

சிக்க மயிலப்ப னுஞ்செந்தி லான்அன்பு சேர்தவத்தோர்ச்
சிக்க மயிலப்ப ரன்றனை யேதுதி செய்தலைநே
சிக்க மயிலப்ப தாம்விழிக் கஞ்சலம் சித்திமுத்தி
சிக்க மயிலப்ப னீரிலை நீற்றினைத் தின்பதுண்டே

இ-ள்.

சிக்க-சிரசில் கொண்டையுடைய
மயில்-மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட
அப்பனும்-தந்தையாகிய
செந்திலான்-செந்திலாண்டவன் மீது
அன்புசேர்-பக்தியமையைப் பெற்ற
தவத்தோர்-தவசிகளுடன்
சிக்கம்-சேராதிருக்கின்றேம்
மையில்-அஞ்ஞான மயக்கத்தால்
அ-அத்தகைய
பரன்றனையே-முருகப் பெருமானையே
துதிசெய்தலை-போற்றும் செயலை
நேசிக்கம்-விரும்பாதுள்ளேம்
அயில்-வேலையும்
அப்பு-அம்பையும்
அது ஆம்-அனையதாயுள்ள
விழிக்கு-மாதர் கண்பார்வைக்கு
அஞ்சலம்-அச்சமுற்றேமில்லை, ஆனால்
சித்தி-எண்வகை சித்துகளையும்
முத்தி-ஐக்கமுத்தியையும
சிக்க-எய்துவதற்கு விரும்பி
மைஇல்-குற்றமற்றதாய்
அ-அவ்விடத்தில் உதவுகின்ற
பன்னீர் இலை-பன்னீரிலையுட் பொதிந்த
நீற்றினை-திருநீற்றுப் பிரசாதத்தை
தின்பது-அருந்துதல் மட்டும்
உண்டு-வழக்கத்தில் உள்ளதாகும்
எ. று. ஏ அசை
திருச்செந்தூர் முருகன் சந்நிதியில் எப்போதும் தருவது பன்னீரிலை விபூதி. அதை உண்பதால் வினையும் நோயும் தீருமென்பர் 97

•

தின்மைக் குமருந்து நல்கித் தவிர்ப்பவன் செய்யபுனத்
தின்மைக் குமருந்து யர்தீரக் கொண்டவன் சிட்டர்உயிர்த்
தின்மைக் குமருந்து ணைப்பதம் சூட்டினன் செந்திவிற்சேய்
தின்மைக் குமருந்து பல்கோடி வெற்புடைத் தேவனன்றே

தின்-கடல்நீரைப் புசிக்கின்ற
மைக்கு-மேகத்தலைவனை இந்திரனுக்கு
மருந்து-தேவாமுதத்தை
நல்கி-உண்ணுமாறு உதவி
தவிர்ப்பவன்-அசுர பயத்தை மாற்றியவர்
செய்ய-செழுமையான
புனத்தின்-தினைக் காட்டிலிருந்த
மைக்கும்-கருமையான வள்ளிக்கு
அரும்துயர்-தன்னைப்பெற முடியாமலிருந்த துன்பம்
தீர-மாறும்படி
கொண்டவர்-திருமணமேற்றவர்
சிட்டர்-தேவராதிய மேலோரது
உயிர்-உயிர்வாழ்வை
தின்-உண்ணுமுறையில் எதிர்த்த
மைக்கும்-ஆட்டுக் கடாவிற்கும்
அரும்-பெறமுடியாமல்
துணை-இரண்டாயுள்ள
பதம்-திருவடிகள்
சூட்டினன்-பொருந்த ஊர்ந்தவர்
செந்திலில்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
சேய்-முருகப் பெருமானவர்
தின்மைக்கு-பாவவினைத் தீமைக்கு
மருந்து-தரும் அரிய மருந்தாவர் அவர்
பல்கோடி-பலகோடிக் கணக்கான
வெற்பு-மலைநிலங்களை
உடை-தனக்கிடமாகக் கொண்ட
தேவன்-தெய்வமாவார்
ஏ, று அன்றே-அசை 98

தேவ ரதிபதி நான்முகன் மால்முதற் செப்புநர்சேர்ந்
தேவ ரதிபங்கள் போய்மாண்ட நாளிற் சிவன்றனக்கத்
தேவ ரதிபலச் செவ்வேள்செந் தூர்க்குகன் சேவடிப்போ
தேவ ரதிப மரிச்சிம்புள் நேர்பெருஞ் சித்தரதே

இ-ள்

தேவர்-வானவர்களுக்கு
அதிபதி-அரசனான இந்திரன்
நான்முகன்-பிரமதேவன்
மால்-திருமால்
அதிபல-மிக்கவீரமுடைய
செவ்வேள்-முருகப் பெருமான்
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்

முதல்-மற்றுமுள்ளவராகிய
செப்புநர்-தேவர்பலர்
சேர்ந்து-ஒன்றுகூடி
ஏவ-சொல்லும்படிவிட்ட தனால்
ரதிபங்கன்-ரதிகணவனான மன்மதன்
மாண்ட-சிவன் தீவிழியா லிறந்த
நாளில்-அத்தினத்தில்
சிவன்தன்-சிவபிரானுடைய
அக்கத்தே-தீக்கண் மூலமாக
வரு-பொறியாக வந்தருளிய
குகன்-குகக்கடவுள்
சேவடிப்போது-திருவடித் தாமரைகள்
ஏவரது-யாருக்கு உரிய தென்றால்
இபம்-மதயானையையும்
அரி-சிங்கத்தையும்
சிம்புள்-சரபப்பறவைகளையும்
நேர்-ஒப்பாயுள்ள
பெரும்-வீரமும் தவமும் மிக்க
சித்தரது-அருட்செல்வர் களுக்குச்சொந்தமாகும்
எ. று. ஏ. அசை 99

சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே
சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே
சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே
சித்தனந் தத்தைத் தருந்திருச் செந்தின்மெய்ச் சீருள்ளதே

இ-ள்

சித்தன்-திருவருளாட லுடையவரும்
நத்தத்து-சங்கினையணிந்த
ஐ-தலைவனாகிய திருமால்
தரும்-உதவிய
திரு-தேவிகளிருவரும்
செம்-செம்மையான
தில்-விருப்புடன்

மெய்ச்சு-பாராட்டுகின்ற
ஈர்-கவர்ச்சி (அழகு)
உள்ள-நிலைபெற்ற
தேசி-எலுமிச்சங்கனி யொத்த
தனம்-கொங்கைகள்
தத்தை-ஆபத்தை
தரும்-கொடுக்கும் (என்று கருதி)
திருச்சு-வேறான தவநெறி யில் புகுத்தி
எம்-நானென்னும் அகந்தையை
தின்-அழிக்கின்ற
மெய்-நிலைபேறான

தே-தெய்வமாயுள்ளவரும்
சித்-ஞானமென்ற

தனம்-செல்வமான
தத்-அதை
ஐத்து-விரைவில்
அருந்து-நுகர்கின்ற
இரு-விசாலமான
செந்தில்-உயிர்களான
பெரியோர்களைப்போல
மெய்ச்சு-(மாதரது)உட
விடத்து
ஈர்-இரண்டாக
உள்ள-அமையப்பெற்ற

சீர்-சிறப்புடையவர்கள்
உள்ள-மனதில் நினைக்க
தே-இனிமை தருபவரும்
ஆகிய முருகப் பெருமா
னுடைய
சித்து-சித்திகள்
அனந்தத்தை-பலவற்றை
தரும்-அன்பர் பெற
உதவுகின்ற
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரானது
மெய்ச்சீர்-அழியாப்புகழை
உள்ளதே-உடையதே
எ. று. [யாம் 100

செந்தூரந் தாதியர் சூழ்வள்ளி மேவுந் தினைப்புனத்தில்
செந்தூரந் தாதிவர் பூவேங்கை யானவன் திண்கைவைவேற்
செந்தூரந் தாதிருக் கில்லாதும் வீசுதற் றேர்ந்துய்குவார்
செந்தூரந் தாதிக் கவிநாறுங் கற்றுச் சிறந்தவரே

இ-ள்.

செந்தூரம்-குங்குமமணிந்த
தாதியர்-தோழிப்பெண்கள்
சூழ் பலர்-நெருங்க
வாழ்ந்த
வள்ளி-வள்ளிநாயகி
மேவும்-தங்கியிருந்த
தினை-தினைவிதைத்திருந்த

புனத்தில்-காட்டினிடம்
செம்-செம்மையான
தூர்-அடிப்பகுதியில்
அம்தாது-அழகியமகரந்தம்

செம்-செந்நிற இரத்தத்
தின்
தூர்-சேறானது
அந்தா-பொருந்தும்படி
யாகவும்
திருக்கு-மாறுபாடு (குறி
தவறுமல்)
இல்லாதும்-இல்லாமலும்
வீசுதல்-முருகன் ஏவுவதை
தேர்ந்து-தெரிந்தவராகி
உய்குவார்-நலமடை
வார்கள் (யாரெனில்)

இவர்-ஏறப்பெற்ற
பூ-பூக்களையுடைய
வேங்கை-வேங்கைமரமாக
ஆனவன்-உருவெடுத்த வரும்
திண்கை-வலிய திருக் கரத்தில்
வைவேல்-கூரிய வேலாயுதத்தை
செந்தூர்-திருச்செந் தூரைக் குறித்த
அந்தாதி-யமக அந்தாதி பின்
கவிநூறும்-நூறு பாடல் களையும்
கற்று-பொருளறிந்துகற்று
சிறந்தவர்-சிறப்புற் றவர்கள்
ஏ. று. ஏ. அசை

வேல் ஏவும் சிறப்பு-பகைவர் மீது ஆகும். எனவே உயிர்ப்பகை உடற்பகை தீர வேல் துணைபுரியும் என்பது கருத்து. 101
